

Strasbūrā, 12.12.2012
COM(2012) 744 final

2012/0360 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA ,
ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām

{SWD(2012) 416 final}

{SWD(2012) 417 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Vispārīgais konteksts

Ar šo priekšlikumu groza Padomes 2000. gada 29. maija Regulu (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām („Maksātnespējas regula” vai „regula”).

Ar Maksātnespējas regulu ir noteikts Eiropas regulējums pārrobežu maksātnespējas procedūrām. Minētā regula ir piemērojama gadījumos, kad parādniekam ir aktīvi vai kreditori vairāk nekā vienā dalībvalstī, neatkarīgi no tā, vai viņš ir fiziska vai juridiska persona. Regulā ir noteikts, kurai tiesai ir piekritība maksātnespējas procedūru sākšanai. Galvenās procedūras jāsāk dalībvalstī, kurā ir parādnieka galveno interešu centrs, un šo procedūru darbība tiek atzīta visā ES. Sekundāro procedūru var sākt tajā dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmums; šo procedūru darbība attiecas tikai uz minētajā dalībvalstī esošajiem aktīviem. Regulā ir paredzēti arī noteikumi par piemērojamiem tiesību aktiem un atsevišķi noteikumi par galveno un sekundāro maksātnespējas procedūru koordināciju. Maksātnespējas regula attiecas uz visām dalībvalstīm, izņemot Dāniju, kura nepiedalās tiesu iestāžu sadarbībā saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību.

Maksātnespējas regula pieņemta 2000. gada maijā, un to piemēro kopš 2002. gada 31. maija. Desmit gadus pēc spēkā stāšanās Komisija ir izvērtējusi tās darbību praksē un uzskata, ka ir nepieciešams izdarīt grozījumus šajā dokumentā.

1.2. Vajadzība pārskatīt Maksātnespējas regulu

Kaut arī kopumā tiek uzskatīts, ka Maksātnespējas regula veiksmīgi darbojas, atvieglojot pārrobežu maksātnespējas procedūras Eiropas Savienībā, apspriešanās ar ieinteresētajām personām un Komisijas pasūtīti juridiski un praktiski pētījumi atklāja vairākas problēmas regulas piemērošanā praksē. Turklāt regulā nav atspoguļotas pašreizējās ES prioritātes un valstu prakse maksātnespējas tiesību aktu jomā, jo īpaši attiecībā uz grūtībās nonākušo uzņēmumu sanācību. Maksātnespējas regulas novērtējumā pamatā tika atklāti pieci galvenie trūkumi.

- Regulas darbības joma neattiecas uz valstu procedūrām, ar kurām paredzēta uzņēmumu pārstrukturēšana posmā pirms maksātnespējas procedūras (turpmāk „procedūras pirms maksātnespējas”), un uz procedūrām, kurās esošā pārvalde netiek mainīta (turpmāk „jaukta tipa procedūras”). Tomēr šādas procedūras nesen tika ieviestas daudzās dalībvalstīs¹, un uzskatāms, ka tās palielina iespējas veiksmīgi pārstrukturēt uzņēmējdarbību. Turklāt pašlaik regulas darbības joma neattiecas uz daudzām personu maksātnespējas procedūrām.
- Rodas grūtības, nosakot, kuras dalībvalsts kompetencē ir maksātnespējas procedūru sākšana. Lai gan tiek plaši atbalstīta piekritības piešķiršana galveno maksātnespējas procedūru sākšanai dalībvalstij, kurā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, ir radušās grūtības, piemērojot šādu pieeju praksē.

¹ Pārskatu par valstu procedūrām pirms maksātnespējas un jaukta tipa procedūrām skatīt Komisijas 2012. gada 12. decembra ziņojuma par Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām novērtējumu 2. iedaļā.

Regulā paredzētie noteikumi par piekritību tika kritizēti par to, ka tie ļauj uzņēmumiem un privātpersonām izvēlēties labvēlīgākās tiesas piekritību, ļaunprātīgi pārvietojot galveno interešu centru.

- Tika konstatētas arī problēmas attiecībā uz sekundārajām procedūrām. Sekundārās procedūras sākšana var kavēt parādnieka īpašuma efektīvu pārvaldi. Sākot sekundāro procedūru, likvidatoram galvenajā procedūrā vairs nav kontroles pār citā dalībvalstī esošiem aktīviem, tādējādi ir apgrūtināta uzņēmuma, kas turpina darbību², pārdošana. Turklāt sekundārajām procedūrām pašlaik ir jābūt likvidācijas procedūrām, kas ir šķērslis veiksmīgai maksātnespējīgā uzņēmuma pārstrukturēšanai.
- Ir arī problēmas attiecībā uz noteikumiem par maksātnespējas procedūru publicitāti un prasījumu iesniegšanu. Pašlaik nav obligāti publicēt vai reģistrēt lēmumus dalībvalstīs, kur procedūras ir sāktas, vai dalībvalstīs, kurās atrodas uzņēmums. Tāpat nav arī Eiropas maksātnespējas reģistra, kas ļautu meklēt informāciju vairākos valstu reģistros. Tomēr laba pārrobežu maksātnespējas procedūru darbība lielā mērā ir saistīta ar to, ka attiecīgi lēmumi saistībā ar maksātnespējas procedūrām tiek publicēti. Tiesnešiem ir jābūt informētiem par to, vai procedūras jau ir sāktas citā dalībvalstī; kreditoriem vai potenciālajiem kreditoriem ir jāzina, ka ir sāktas procedūras. Turklāt kreditori, jo īpaši nelieli kreditori un MVU, saskaras ar grūtībām un izmaksām, iesniedzot prasījumus saskaņā ar Maksātnespējas regulu.
- Visbeidzot, minētajā regulā nav īpašu noteikumu attiecībā uz starptautisku uzņēmumu grupu maksātnespēju, lai arī ļoti daudzās pārrobežu maksātnespējas procedūrās ir iesaistītas uzņēmumu grupas. Galvenais priekšnoteikums Maksātnespējas regulā – attiecībā uz katru uzņēmumu grupas dalībnieku ir jāsāk atsevišķa procedūra, un šīs procedūras viena no otras ir pilnīgi neatkarīgas. Tā kā nav īpašu noteikumu attiecībā uz uzņēmumu grupas maksātnespēju, tad tas bieži samazina izredzes veiksmīgi veikt visas grupas pārstrukturēšanu, un tādējādi var sekmēt grupas sadalīšanos atsevišķos uzņēmumos.

Detalizēts novērtējums par regulas piemērošanu praksē ir izklāstīts šim priekšlikumam pievienotajā Komisijas ziņojumā. Tāpat šim priekšlikumam ir pievienots Komisijas ietekmes novērtējums, kurā sniegta ar esošo regulu saistīto problēmu un dažādu apsvērto šo problēmu risināšanas iespēju ietekmes padziļināta analīze.

Maksātnespējas regulas pārskatīšanas vispārējais mērķis ir uzlabot Eiropas regulējumu attiecībā uz pārrobežu maksātnespējas gadījumu risināšanu, lai nodrošinātu netraucētu iekšējā tirgus darbību un tā spēju pārvarēt ekonomikas krīzes. Šis mērķis ir saskaņā ar ES pašreizējām politiskajām prioritātēm veicināt ekonomikas atlabšanu un ilgtspējīgu attīstību, augstāku ieguldījumu līmeni un darba vietu saglabāšanu, kā tas noteikts stratēģijā “Eiropa 2020”. Minētās regulas pārskatīšana sniegs ieguldījumu netraucētas attīstības un uzņēmējdarbības

² „Darbības turpināšana” ir jēdziens, ko lieto galvenokārt grāmatvedībā, un saskaņā ar kuru grāmatvežiem ir jāsaplatavo finanšu pārskati, pieņemot, ka uzņēmums turpmāko 12 mēnešu laikā netiks likvidēts.

dzīvotspējas nodrošināšanā, kā tas norādīts Mazās uzņēmējdarbības aktā³. Pārskatīšana ir arī viena no galvenajām darbībām, kas minētas II vienotā tirgus aktā⁴.

2. APSPRIEŠANĀS UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

Pirms priekšlikuma izstrādes notika apspriešanās ar ieinteresētajiem sabiedrības pārstāvjiem, dalībvalstīm, citām iestādēm un ekspertiem par problēmām saistībā ar regulu un šo problēmu iespējamiem risinājumiem. Komisija 2012. gada 29. martā sāka sabiedrisku apspriešanu, kuras gaitā kopā tika saņemtas 134 atbildes. Komisija arī ņēma vērā rezultātus, kas iegūti neatkarīgā pētījumā, kura mērķis bija novērtēt Maksātnespējas regulas piemērošanu un kuru veica Heidelbergas un Vīnes universitāšu konsorcijs. Empīriski dati par dažādu iespējamo reformu ietekmi tika iegūti citā neatkarīgā pētījumā, ko veica uzņēmumi *GHK* un *Milieu*. Abi pētījumi tiks publicēti kopā ar šo priekšlikumu Tieslietu ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē. Notika divas sanāksmes ar valstu ekspertiem, kas risinājās 2012. gada aprīlī un oktobrī. Turklāt Komisija izveidoja privāto ekspertu grupu pārrobežu maksātnespējas procedūru jomā, kas laikā no 2012. gada maija līdz oktobrim tikās piecas reizes, puda viedokļus par problēmām, iespējām to risināšanai un iesaistījās pārskatītās regulas projekta izstrādē.

Ieinteresēto personu viedokļu kopsavilkums par reformu galvenajiem elementiem ir šāds.

- Attiecībā uz regulas darbības jomas paplašināšanu vairākums aptaujāto uzskatīja, ka regulai būtu jāattiecas uz procedūrām pirms maksātnespējas un uz jaukta tipa procedūrām. Tika pausti atšķirīgi viedokļi par to, uz kādām tieši procedūrām regulai būtu jāattiecas un, jo īpaši, kādos gadījumos būtu nepieciešama tiesas uzraudzība. Vairums respondentu piekrita, ka Maksātnespējas regula būtu jāpiemēro privātpersonām un pašnodarbinātajiem.
- Attiecībā uz piekritību trīs ceturtdaļas respondentu atbalstīja, ka piekritība galvenās procedūras sākšanai jānosaka atbilstoši parādnieka galveno interešu centra atrašanās vietai. Tomēr vairākums uzskatīja, ka jēdziena „galvenais interešu centrs” interpretēšana tiesu praksē radīja problēmas. Gandrīz puse respondentu norādīja, ka ir pieredzējuši gadījumus, kad galveno interešu centrs tika ļaunprātīgi pārvietots⁵.
- Attiecībā uz galvenajām un sekundārajām procedūrām gandrīz puse respondentu puda neapmierinātību ar galveno un sekundāro maksātnespējas procedūru koordināciju.
- Saistībā ar procedūru publicēšanu trīs ceturtdaļas respondentu uzskatīja par problēmu to, ka lēmumu par maksātnespējas procedūru sākšanu publicēšana nav obligāta. Gandrīz puse no tiem, kas puda viedokli šai jautājumā, uzskatīja, ka ir problēmas arī attiecībā uz prasījumu iesniegšanu.
- Attiecībā uz uzņēmumu grupu maksātnespēju gandrīz puse respondentu uzskatīja, ka Maksātnespējas regulas darbība nav efektīva attiecībā uz starptautiskas uzņēmumu grupas locekļu maksātnespēju.

³ COM(2008) 394, 25.6.2008.

⁴ COM(2012)

⁵ Par šīs problēmas aktualitāti skatīt 3.4.1. iedaļu Komisijas ziņojumā par ietekmes novērtējumu, kas pievienots šim priekšlikumam.

Šim priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā Komisija analizēja ierosinātās reformas galveno aspektu izmaksas un ieguvumus.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Ierosinātās Maksātnespējas regulas reformas elementu kopsavilkums ir šāds.

- **Darbības joma:** ar priekšlikumu tiek paplašināta regulas darbības joma, pārskatot maksātnespējas procedūru definīciju, lai iekļautu tajā jauktā tipa procedūras un procedūras pirms maksātnespējas, parāda dzēšanas procedūras un citas privātpersonu maksātnespējas procedūras, kas pašlaik neatbilst definīcijai;
- **Piekritība:** priekšlikumā ir precizēti noteikumi par piekritību un uzlabots procedūru ietvars piekritības noteikšanai;
- **Sekundārās procedūras:** priekšlikumā ir paredzēta efektīvāka maksātnespējas procedūru pārvaldība, paredzot tiesām iespēju atteikt sekundārās procedūras sākšanu, ja tas nav nepieciešams vietējo kreditoru interešu aizsardzībai, atceļot prasību, ka sekundārajām procedūrām ir jābūt likvidācijas procedūrām, un uzlabojot sadarbību starp galvenajām un sekundārajām procedūrām, jo īpaši paplašinot sadarbības prasības attiecībā uz iesaistītajām tiesām;
- **Procedūru publicēšana un prasījumu iesniegšana:** priekšlikumā ir noteikta prasība dalībvalstīm pārrobežu maksātnespējas gadījumos publicēt attiecīgus tiesu lēmumus publiski pieejamā elektroniskā reģistrā un paredzēta valstu maksātnespējas reģistru savstarpēja savienojamība. Ar priekšlikumu tiek ieviestas arī standarta veidlapas prasījumu iesniegšanai;
- **Uzņēmumu grupas:** priekšlikumā ir paredzēta vienas uzņēmumu grupas dažādu dalībnieku maksātnespējas procedūru koordinācija, nosakot par pienākumu dažādās galvenajās procedūrās iesaistītajiem likvidatoriem un tiesām sazināties savā starpā; turklāt šādās procedūrās iesaistītajiem likvidatoriem priekšlikumā ir paredzēti procesuālie instrumenti, lai pieprasītu apturēt attiecīgo citu procedūru un ierosinātu sanācijas plānu grupas dalībniekiem, uz kuriem attiecas maksātnespējas procedūras.

3.1.1. Maksātnespējas regulas darbības joma

Ar šo priekšlikumu tiek paplašināta Maksātnespējas regulas darbības joma, grozot esošo “maksātnespējas procedūru” definīciju regulas 1. panta 1. punktā. Šajā sakarā ir ierosināts attiecināt darbības jomu uz procedūrām, kurās nav iesaistīts likvidators, bet kurās parādnieka aktīvus un darījumus kontrolē vai uzrauga tiesa. Šis grozījums ļautu procedūrās, kurās uzņēmuma manta paliek parādnieka rīcībā un netiek iecelts likvidators, gūt labumu no maksātnespējas procedūru rezultātiem, kas atzīti visā ES un ko veicina regula. Tas arī ļautu attiecināt regulu uz vairākām personu maksātnespējas procedūrām. Turklāt ir ierosināts izdarīt skaidri izteiktu atsauci uz parādu dzēšanas procedūrām un procedūrām, kuru mērķis ir veikt uzņēmumu sanāciju, lai iekļautu arī tās procedūras, kas sniedz parādniekam iespēju pirms

maksātnespējas panākt vienošanos ar saviem kreditoriem. Ar grozījumiem tiks panākta regulas labāka atbilstība pieejai, kas izmantota *UNCITRAL* Parauglikumā par pārrobežu maksātnespēju⁶.

Lai gan regulas darbības jomas paplašināšana ir svarīga, lai pārrobežu maksātnespējas gadījumā nodrošinātu efektīvu procedūru pirms maksātnespējas un jaukta tipa procedūru veikšanu, tai nebūtu jāattiecas uz konfidencialām procedūrām. Valstīs ir patiešām daudz procedūru pirms maksātnespējas, kurās parādnieks sāk sarunas ar (atsevišķiem) kreditoriem, lai panāktu vienošanos par uzņēmuma refinansēšanu vai reorganizāciju, taču šī informācija netiek publiskota. Šādās procedūrās varētu būt iekļauts individuālo izpildes procedūru moratorijs, vai tās noteiktā laikposmā varētu atturēt kreditorus pieteikt maksātnespēju, lai dotu iespēju parādniekam uzlabot savu stāvokli. Kaut gan šīs procedūras dažās dalībvalstīs varētu būt nozīmīgas, to līgumiskais un konfidencialais raksturs apgrūtinātu apzināt šo procedūru ietekmi visā ES, jo tiesa vai kreditors, kas atrodas citā dalībvalstī, nebūs informēti par to, ka šādas procedūras tiek izskatītas. Tomēr tas neliedz vēlāk uz šādām procedūrām attiecināt Maksātnespējas regulas darbības jomu, no brīža, kad tās ir publiskotas.

Šajā priekšlikumā nav paredzēts mainīt esošo mehānismu, saskaņā ar kuru valstīs veiktās maksātnespējas procedūras, uz kurām attiecas regula, tiek uzskaitītas A pielikumā un dalībvalstis lemj par to, vai paziņot par konkrētas maksātnespējas procedūras iekļaušanu minētajā pielikumā. Tomēr priekšlikumā ir ieviesta procedūra, saskaņā ar kuru Komisija pārbauda, vai maksātnespējas procedūra, par kuru valsts ir paziņojusi, patiešām atbilst pārskatītās definīcijas nosacījumiem. Tādējādi tiks nodrošināts, ka minētajā pielikumā tiks uzskaitītas vienīgi tās procedūras, kas atbilst regulas nosacījumiem.

3.1.2. *Piekritība maksātnespējas procedūru sākšanai*

Priekšlikumā ir saglabāta galvenā interešu centra koncepcija, jo tā nodrošina, ka lieta ir tās tiesas piekritībā, ar kuru parādniekam ir faktiskā saistība, nevis kādas citas, sabiedrības dibinātāju izvēlētas tiesas piekritībā. Galvenā interešu centra pieeja arī ir saskaņā ar norisēm starptautiskā līmenī, jo šo pieeju *UNCITRAL* ir izvēlējusies par piekritības standartu savā Parauglikumā par pārrobežu maksātnespēju. Lai praktizējošiem juristiem sniegtu norādes par galvenā interešu centra noteikšanu, priekšlikumā ir papildināta galvenā interešu centra definīcija; tajā ieviesti arī noteikumi, ar ko nosaka privātpersonu galveno interešu centru. Turklāt ir iekļauts jauns apsvērums, kas precizē apstākļus, kad var atspēkot pieņēmumu, ka juridiskās personas galvenais interešu centrs atrodas juridiskajā adresē; minētā apsvēruma formulējums ir pārņemts no Eiropas Savienības Tiesas lēmuma “*Interdil*” lietā⁷.

Ar priekšlikumu tiek uzlabots arī procedūru ietvars piekritības noteikšanai maksātnespējas procedūru sākšanai. Saskaņā ar priekšlikumu tiesai pirms maksātnespējas procedūras sākšanas *ex officio* ir jāpārbauda tās piekritība un savā lēmumā jānorāda pamatojums, uz ko balstās piekritība minētajai tiesai. Turklāt ar priekšlikumu visiem ārvalstu kreditoriem tiek piešķirtas tiesības apstrīdēt lēmumu par procedūras sākšanu un nodrošināts, ka kreditori ir informēti par minēto lēmumu, lai tiem būtu iespēja efektīvi īstenot savas tiesības. Šo izmaiņu mērķis ir nodrošināt, ka procedūras tiek sāktas vienīgi tad, ja tās patiešām ir attiecīgās dalībvalsts piekritībā. Tādējādi būtu jāsamazinās gadījumu skaits, kad tiek izvēlēta labvēlīgākās tiesas piekritība, ļaunprātīgi un fiktīvi pārvietojot galveno interešu centru.

⁶ http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/insolvency/1997Model.html.

⁷ Spriedums lietā C – 396/09, 20.10.2011.

Treškārt, priekšlikumā ir precizēts, ka tiesu, kas sāk maksātnespējas procedūras, piekritībā ir izskatīt prasības, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūrām vai ir cieši saistītas ar tām, piemēram, prasības par izvairīšanos. Šajā grozījumā ir kodificēta EST judikatūra *DekoMarty* lēmumā⁸. Ja šāda prasība ir saistīta ar citu prasību pret to pašu atbildētāju, kura pamatojas uz civiltiesību vai komerciesību vispārējiem noteikumiem, priekšlikumā paredzēta iespēja likvidatoram celt abas minētās prasības atbildētāja domicila tiesās, ja vien šīm tiesām ir kompetence saskaņā ar 2000. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās⁹ (ar grozījumiem). Šis noteikums ļaus likvidatoriem vērsties tajā pašā tiesā, piemēram, ar prasību par direktora atbildību, pamatojoties uz maksātnespējas tiesību aktiem, kopā ar prasību pret minēto direktoru, pamatojoties uz deliktu tiesībām vai uzņēmējdarbības tiesībām.

3.1.3. *Sekundārās maksātnespējas procedūras*

Ir ierosinātas vairākas izmaiņas, kuru mērķis ir uzlabot parādnieka īpašuma efektīvu pārvaldību gadījumos, kad parādniekam ir uzņēmums citā dalībvalstī.

- Tiesai, kurā iesniegta prasība sākt sekundāro procedūru, vajadzētu būt tiesībām atteikt vai atlikt lēmuma par procedūras sākšanu pieņemšanu, ja to pieprasa likvidators galvenajā procedūrā un ja procedūras sākšana nav nepieciešama vietējo kreditoru interešu aizsardzībai. Tas varētu būt, piemēram, gadījumā, ja investors izteicis piedāvājumu iegādāties uzņēmumu, kas turpina darbību, un ja šāds piedāvājums vietējiem kreditoriem būtu izdevīgāks, nekā uzņēmuma aktīvu likvidācija. Sekundāro procedūru sākšana nebūtu arī vajadzīga gadījumā, ja likvidators galvenajā procedūrā apņemas, ka attieksme pret vietējiem kreditoriem galvenajā procedūrā būs tāda pati kā gadījumā, ja tiktu sāktas sekundārās procedūras, un ka aktīvu sadalē tiks ievērotas viņu tiesības, kas viņiem šādā gadījumā būtu attiecībā uz viņu prasījumu konstatēšanu un hierarhiju. Šādu „mākslīgo” sekundāro procedūru prakse ir attīstījusies vairākos pārrobežu maksātnespējas gadījumos, kuros galvenā procedūra tika sākota Apvienotajā Karalistē (jo īpaši maksātnespējas procedūrās attiecībā uz *Collins&Aikman*, *MG Rover* un *Nortel Networks*). Lielbritānijas tiesas pieņēma, ka Lielbritānijas likvidatori ir tiesīgi sadalīt daļu no aktīviem saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas uzņēmums. Tā kā pašlaik šāda prakse nav iespējama saskaņā ar daudzu dalībvalstu tiesību aktiem, priekšlikumā ir ieviests noteikums par materiālajām tiesībām, saskaņā ar kuru likvidators ir tiesīgs sniegt vietējiem kreditoriem šādas attiecībā uz īpašumu saistošas garantijas.
- Ierosinātais priekšlikums neietekmēs likvidatora tiesības pieprasīt sekundāro procedūru sākšanu gadījumos, kad tas atvieglotu sarežģītu gadījumu pārvaldību, piemēram, ja valstī, kur atrodas uzņēmums, no darba būtu jāatlaiz daudz nodarbināto. Tādos gadījumos vietējo procedūru sākšana un vietējā likvidatora iecelšana joprojām var būt noderīga, lai nodrošinātu parādnieka īpašuma efektīvu pārvaldību.
- Priekšlikumā ir paredzēts pienākums tiesai, kurā iesniegta prasība sākt sekundāro procedūru, pirms lēmuma pieņemšanas uzklaut likvidatoru

⁸ Lieta C – 339/07, 12.2.2009.

⁹ OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.

galvenajā procedūrā. Šī grozījuma mērķis ir nodrošināt, ka tiesa, kurā iesniegta prasība sākt sekundāro procedūru, ir pilnīgi informēta par visām likvidatora izskatītajām sanācības vai reorganizācijas iespējām un spēj pareizi novērtēt sekundārās procedūras sākšanas sekas. Šo pienākumu papildina likvidatora tiesības apstrīdēt lēmumu par sekundārās procedūras sākšanu.

- Ar šo priekšlikumu tiek atcelta pašlaik spēkā esoša prasība, ka sekundārajām procedūrām ir jābūt likvidācijas procedūrām. Ja tiek sākta sekundārā procedūra, tiesa, kas sākusi šo procedūru, var izvēlēties jebkuru no valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām, tostarp pārstrukturēšanu. Šis grozījums nodrošina, ka sekundārās procedūras sākšana nekavē automatisku parādnieka sanācību vai pārstrukturēšanu kopumā. Šim grozījumam nebūtu jāskar noteikumi par valsts pabalsta atgūšanu un Eiropas Savienības Tiesas judikatūra attiecībā uz piešķirtā valsts pabalsta atgūšanu no maksātnespējīgiem uzņēmumiem¹⁰.
- Turklāt ar priekšlikumu tiek uzlabota galveno un sekundāro procedūru koordinācija, attiecinot pienākumu sadarboties, kas pašlaik attiecas vienīgi uz likvidatoriem, arī uz galvenajās un sekundārajās procedūrās iesaistītajām tiesām. Tādējādi tiesām būs pienākums sadarboties un sazināties savā starpā; turklāt likvidatoriem būs jāsadarbojas un jāsaazinās ar procedūrā iesaistīto tiesu citā dalībvalstī. Tiesu sadarbība uzlabos galveno un sekundāro procedūru koordināciju. Tas var būt jo īpaši nozīmīgi, lai nodrošinātu veiksmīgu uzņēmuma pārstrukturēšanu, piemēram, attiecībā uz protokola, ar kuru nosaka sanācības plānu, apstiprināšanu.

3.1.4. Maksātnespējas procedūru publicēšana un prasījumu iesniegšana

Priekšlikumā noteikts, ka elektroniskajā reģistrā, kas ir bez maksas publiski pieejams internetā, ir jāpublicē noteikta minimālā informācija par maksātnespējas procedūrām. Šis pienākums attiecas uz tiesu, kas sāk maksātnespējas procedūru, procedūras sākšanas datumu un, attiecībā uz galvenajām procedūrām, procedūras izbeigšanas datumu, procedūras veidu, parādnieku, iecelto likvidatoru, lēmumu par procedūras sākšanu, lēmumu par likvidatora iecelšanu, ja par to ir pieņemts atsevišķs lēmums, un prasījumu iesniegšanas termiņu. Ņemot vērā valstu tiesību sistēmu atšķirības attiecībā uz maksātnespējas procedūru publicēšanu un dažādās kreditoru vajadzības, pienākums publicēt minēto informāciju attiecas vienīgi uz uzņēmumiem, pašnodarbinātajiem un brīvo profesiju pārstāvjiem; minētais pienākums neattiecas uz maksātnespējas procedūrām saistībā ar patērētājiem. Priekšlikumā paredzēts ieviest sistēmu valstu maksātnespējas reģistru savstarpējai savienojamībai, kas būs pieejami Eiropas e-tiesiskuma portālā. Komisija ar īstenošanas aktu noteiks reģistru meklēšanai un rezultātu iegūšanai kopējos minimuma kritērijus, kas būs balstīti uz informāciju, kura ir jāpublicē maksātnespējas reģistros. Valstu reģistru savstarpēja savienojamība nodrošinās, ka tiesai, kurā iesniegta prasība sākt maksātnespējas procedūru, būs iespēja noteikt, vai citā dalībvalstī jau ir sāktas procedūras attiecībā uz to pašu parādnieku; tas ļaus arī kreditoriem uzzināt, vai attiecībā uz to pašu parādnieku ir sāktas procedūras, un attiecīgi kādas pilnvaras ir likvidatoram, ja tāds ir iecelts. Ja parādnieks ir uzņēmums, dalībvalstis varēs pamatoties uz pienākumiem, kuri paredzēti 2012. gada 13. jūnija Direktīvā 2012/17/ES par centrālo reģistru,

¹⁰ Lieta C-454/09, 2011. gada 13. oktobra spriedums (Eiropas Komisija/Itālijas Republika – "New Interline").

komercreģistru un uzņēmumu reģistru savstarpējo savienojamību¹¹. Tomēr šajā regulā tiek uzskatīts, ka vienīgi informācija par to, ka ir sāktas procedūras attiecībā uz parādnieku, nav pietiekama, lai koordinētu pārrobežu maksātnespējas procedūras un ļautu kreditoriem īstenot viņu tiesības saistībā ar šādām procedūrām.

Priekšlikumā ir atvieglota ārvalstu kreditoru, jo īpaši mazu kreditoru un MVU, prasījumu iesniegšana, kas ir panākts trīs veidos. Pirmkārt, tajā paredzēts, ka ar īstenošanas aktu tiks ieviestas divas standarta veidlapas, viena paredzēta paziņojuma nosūtīšanai kreditoriem, bet otra – prasījumu iesniegšanai. Šīs standarta veidlapas būs pieejamas visās Eiropas Savienības oficiālajās valodās, tādējādi samazinot tulkošanas izmaksas. Otrkārt, priekšlikumā ir noteikts, ka kreditoriem pēc paziņojuma par procedūras sākšanu publikācijas maksātnespējas reģistrā ir vismaz 45 dienas, kuru laikā viņi var iesniegt prasījumus, neņemot vērā, ka valsts tiesībās var būt noteikts īsāks termiņš. Viņiem ir arī jābūt informētiem gadījumā, ja viņu prasījums tiek apstrīdēts, un viņiem ir jābūt iespējai papildināt sniegtos pierādījumus, lai pamatotu savu prasījumu. Visbeidzot, prasījuma iesniegšanai ārvalstu jurisdikcijā tiesiskā pārstāvība nebūs obligāta, tādējādi samazināsies kreditoru izdevumi.

3.1.5. Uzņēmumu grupas dalībnieku maksātnespēja

Ar priekšlikumu tiek radīts īpašs tiesiskais regulējums attiecībā uz uzņēmumu grupas dalībnieku maksātnespēju, tajā pašā laikā tiek saglabāta pašreizējā regulā izmantotā pieeja katrai vienībai atsevišķi. Ar priekšlikumu tiek ieviests pienākums koordinēt maksātnespējas procedūras, kas attiecas uz vienas uzņēmumu grupas atsevišķiem dalībniekiem, nosakot par pienākumu iesaistītajiem likvidatoriem un tiesām savstarpēji sadarboties, līdzīgi, kā tas ir ierosināts attiecībā uz galvenajām un sekundārajām procedūrām. Šāda sadarbība atkarībā no lietas apstākļiem var izpausties dažādos veidos. Likvidatoriem būtu īpaši jāapmainās ar attiecīgu informāciju un nepieciešamības gadījumā jāsadarbojas, izstrādājot sanācijas vai restrukturizācijas plānu. Iespēja sadarboties ar protokolu palīdzību ir īpaši norādīta, lai atzītu šo instrumentu praktisko nozīmi un veicinātu to izmantošanu. Tiesām būtu jo īpaši jāsadarbojas, apmainoties ar informāciju, vajadzības gadījumā koordinējot likvidatoru iecelšanu, kas var sadarboties savā starpā, un apstiprinot protokolus, ko tām iesniedz likvidatori.

Turklāt priekšlikumā katram likvidatoram ir paredzētas noteiktas tiesības procedūrās attiecībā uz vienas grupas citiem dalībniekiem. Jo īpaši likvidatoram ir tiesības tikt uzklautam citās procedūrās, pieprasīt apturēt citas procedūras un ierosināt reorganizācijas plānu tādā veidā, kas ļautu attiecīgajai kreditoru komitejai vai tiesai lemt par to. Likvidatoram arī ir tiesības piedalīties kreditoru sanāksmēs. Šie procesuālie instrumenti ļauj likvidatoram, kas ir visvairāk ieinteresēts visu iesaistīto uzņēmumu veiksmīgā pārstrukturēšanā, oficiāli iesniegt savu pārstrukturēšanas plānu procedūrās, kas attiecas uz grupas dalībnieku, pat tādā gadījumā, ja likvidators šajās procedūrās nevēlas sadarboties vai iebilst pret minēto plānu.

Paredzot dažādu procedūru, kas attiecas uz vienas grupas dalībniekiem, koordināciju, priekšlikuma mērķis nav novērst esošo praksi attiecībā uz cieši integrētām uzņēmumu grupām, saskaņā ar kuru tiek noteikts, ka visu grupas dalībnieku galveno interešu centrs atrodas vienā vietā, un tādējādi procedūras tiek sāktas tikai vienā jurisdikcijā.

¹¹ OV L 156, 16.6.2012., 1. lpp.

3.2. Juridiskais pamats

Ar šo priekšlikumu groza Regulu 1346/2000, kuras juridiskais pamats bija Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 61. panta c) apakšpunkts un 67. panta 1. punkts. Kopš Lisabonas līguma spēkā stāšanās atbilstošais juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 2. punkta a), c) un e) apakšpunkts.

Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļa nav piemērojama Dānijai saskaņā ar protokolu par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumiem. V sadaļa nav piemērojama arī Apvienotajai Karalistei un Īrijai, ja vien šīs abas valstis nenolemj par pretējo, saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem protokolā par šo valstu nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Tomēr, ja ar Komisijas priekšlikumu tiek grozīts esošs tiesību akts un Apvienotā Karaliste vai Īrija neīsteno savas tiesības piedalīties grozošā pasākuma īstenošanā, Padome, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, nosaka, ka nepiedalīšanās grozīta spēkā esoša pasākuma īstenošanā dara tā īstenošanu neiespējamu citās dalībvalstīs vai Savienībā, un tādā gadījumā tiek pagarināts termiņš paziņojuma izdarīšanai. Ja attiecīgā valsts pēc pagarinātā termiņa beigām nav izvēlējusies piedalīties, spēkā esošais pasākums tai vairs nav saistošs vai piemērojams.

3.3. Subsidiaritāte un proporcionalitāte

Iepriekš minētie Maksātnespējas regulas pārskatīšanas dažādie elementi atbilst subsidiaritātes un proporcionalitātes prasībām. Attiecībā uz subsidiaritāti ierosinātos grozījumus dalībvalstis atsevišķi nevar panākt, jo ir nepieciešams mainīt esošās Maksātnespējas regulas noteikumus par darbības jomu, piekritību maksātnespējas procedūru sākšanai, noteikumiem attiecībā uz sekundārajām procedūrām, lēmumu publicēšanu un prasījumu iesniegšanu. Izmaiņu veikšanai Maksātnespējas regulā pēc definīcijas ir nepieciešama rīcība no Savienības likumdevēju puses. Kaut gan elektroniskus maksātnespējas reģistrus, teorētiski, dalībvalstis varētu izveidot arī pašas, šādu reģistru savstarpējai savienojamībai nepieciešama rīcība Savienības līmenī. Tādēļ dalībvalstis pašas nevar efektīvi panākt ierosinātās darbības mērķi – maksātnespējas reģistru savstarpējo savienojamību ES mērogā –, bet to labāk var panākt, rīkojoties Savienības līmenī.

Attiecībā uz proporcionalitāti ierosinātās darbības saturs un veids nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu Līguma mērķus. Turklāt šim priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā ir parādīts, ka katra grozījuma priekšrocības atsver to izmaksas, tādējādi tie ir proporcionāli.

3.4. Ietekme uz pamattiesībām

Kā sīkāk izklāstīts ietekmes novērtējumā, kas pievienots šim priekšlikumam, un atbilstoši Savienības Stratēģijai Pamattiesību hartas efektīvai īstenošanai Eiropas Savienībā visi reformas elementi atbilst pamattiesībām, kas noteiktas Pamattiesību hartā. Grozījumi uzlabo pārrobežu maksātnespējā iesaistīto personu stāvokli, ievērojot viņu tiesības uz īpašumu, uzņēmējdarbības brīvību, tiesības strādāt, pārvietošanās un uzturēšanās brīvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Ierosinātajā grozījumā attiecībā uz publiski pieejamu elektronisko maksātnespējas reģistru izveidi ir ievērotas personas datu aizsardzības tiesības tādā veidā, kas ir samērīgs ar mērķiem, jo tiks veikti pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvai 95/46/EK par datu aizsardzību.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikumam būs neliela ietekme uz ES budžetu. Maksātspējas reģistru savstarpējai savienojamībai paredzētā IT lietojumprogramma jau ir izstrādāta un tiks mitināta e-tiesiskuma portālā. ES budžetu 2014.–2020. gadam ietekmēs tikai IT lietojumprogrammas mitināšanas un uzturēšanas izmaksas. Kopējā izmaksu summa laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam būs 1 500 000 euro un tiks segta no nākamās programmas „Tiesiskums” finanšu līdzekļiem¹².

¹² COM(2011) 759 galīgā redakcija.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA ,

ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹³,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

pēc apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju¹⁴,

tā kā:

- (1) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1346/2000¹⁵ tika ieviests Eiropas regulējums pārrobežu maksātnespējas procedūrām. Tajā noteikts, kurai dalībvalstij ir piekritība maksātnespējas procedūru sākšanai, ieviesti vienoti noteikumi par piemērojamiem tiesību aktiem, paredzēta ar maksātnespēju saistītu lēmumu atzīšana un izpilde un galveno un sekundāro maksātnespējas procedūru koordinācija.
- (2) Komisijas ziņojumā par 2012. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 1346/2000 piemērošanu¹⁶ secināts, ka regula kopumā darbojas labi, bet ir vēlams uzlabot konkrētu tajā paredzēto noteikumu piemērošanu, lai sekmētu pārrobežu maksātnespējas procedūru efektīvāku pārvaldību.
- (3) Regulas (EK) Nr. 1346/2000 darbības joma būtu jāpaplašina un jāattiecinā arī uz procedūrām, kas veicina ekonomiski stabila parādnieka sanācību, lai palīdzētu spēcīgiem uzņēmumiem izdzīvot un dotu uzņēmējiem otru iespēju. Regulas darbības joma būtu jāattiecinā arī uz procedūrām, ar kurām paredzēts posmā pirms maksātnespējas pārstrukturēt parādnieku vai ar kurām esošā vadība paliek neskarta. Regulai būtu arī jāattiecas uz parāda dzēšanas procedūrām patērētājiem un pašnodarbinātām personām, kas neatbilst pašreizējā instrumenta kritērijiem.

¹³ OV C , , ... lpp.

¹⁴ OV C , , ... lpp.

¹⁵ OV L 160, 30.6.2000., 1. lpp.

¹⁶ OV C , , ... lpp.

- (4) Noteikumi par piekritību maksātnespējas procedūru sākšanai būtu jāprecizē, un būtu jāuzlabo procedūru ietvars piekritības noteikšanai. Būtu jāievieš arī skaidri formulēts noteikums par piekritību attiecībā uz prasībām, kas izriet tieši no maksātnespējas procedūrām vai kas ir cieši saistītas ar tām.
- (5) Lai uzlabotu maksātnespējas procedūru efektivitāti gadījumos, kad parādniekam ir uzņēmums citā dalībvalstī, būtu jāatceļ prasība, ka sekundārajām procedūrām ir jābūt likvidācijas procedūrām. Turklāt tiesai vajadzētu būt iespējai atteikt sekundāro procedūru sākšanu, ja tas nav nepieciešams vietējo kreditoru interešu aizsardzībai. Būtu jāuzlabo koordinācija starp galvenajām un sekundārajām procedūrām, jo īpaši nosakot iesaistītajām tiesām pienākumu sadarboties.
- (6) Lai uzlabotu iesaistītajiem kreditoriem un tiesām pieejamo informāciju un novērstu paralēlu maksātnespējas procedūru sākšanu, dalībvalstīm pārrobežu maksātnespējas gadījumos vajadzētu būt pienākums publicēt attiecīgos lēmumus publiski pieejamā elektroniskā reģistrā. Būtu jāievieš noteikums par maksātnespējas reģistru savstarpējo savienojamību. Būtu jāievieš standarta veidlapas prasījumu iesniegšanai, lai atvieglotu ārvalstu kreditoru darbu un samazinātu tulkošanas izdevumus.
- (7) Vajadzētu būt īpašiem noteikumiem par to procedūru koordināciju, kurās iesaistīti dažādi vienas uzņēmumu grupas dalībnieki. Būtu jānosaka pienākums dažādās maksātnespējas procedūrās iesaistītajiem likvidatoriem un tiesām sadarboties un sazināties savā starpā. Turklāt katram iesaistītajam likvidatoram vajadzētu būt procesuālajiem instrumentiem, lai ierosinātu sanācības plānu uzņēmumu grupai, uz kuru attiecas maksātnespējas procedūras, un vajadzības gadījumā pieprasīt apturēt maksātnespējas procedūras attiecībā uz citu uzņēmumu, kurā viņš nav iecelts par likvidatoru. Jēdziena „uzņēmumu grupa” definīcijai būtu jāattiecas tikai uz maksātnespēju, un tai nebūtu jāskār grupu uzņēmējdarbības veids.
- (8) Lai nodrošinātu regulas ātru pielāgošanu attiecīgajiem grozījumiem dalībvalstu maksātnespējas tiesību aktos, par ko ir paziņojušas dalībvalstis, saskaņā ar Līguma 290. pantu pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai grozītu pielikumus, būtu jādeleģē Komisijai. Īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina attiecīgo dokumentu vienlaicīga, savlaicīga un pienācīga nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (9) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Regulas (EK) Nr. 1346/2000 īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu¹⁷.
- (10) Tādēļ Regula (EK) Nr. 1346/2000 būtu attiecīgi jāgroza.
- (11) Minētās regulas grozījumiem nebūtu jāskār noteikumi par valsts pabalsta atgūšanu no maksātnespējīgiem uzņēmumiem saskaņā ar interpretāciju Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā (lietā C-454/09 Komisija / Itālijas Republika – „*New Interline*”). Ja valsts pabalsta pilnas summas atgūšana nav iespējama, jo iekasēšanas rīkojums attiecas uz uzņēmumu, kas iesaistīts

¹⁷

OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

maksātnespējas procedūrās, šīm procedūrām vienmēr ir jābūt likvidācijas procedūrām un to rezultātā pilnīgi jāpārtrauc pabalsta saņēmēja darbība un jālikvidē viņa aktīvi.

- (12) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, [Apvienotā Karaliste un Īrija ir paziņojušas par savu vēlmi piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā]/[neskarot minēta protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tā tām nav saistoša un nav jāpiemēro].
- (13) Dānija saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tāpēc Dānijai tā nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Padomes Regulu (EK) Nr. 1346/2000 groza šādi:

- (1) regulas 2. apsvērumā atsauci uz 65. pantu aizstāj ar atsauci uz 81. pantu;
- (2) regulas 3., 5., 8., 11., 12., 14. un 21. apsvērumā jēdzienu „Kopiena” aizstāj ar jēdzienu „Savienība”;
- (3) regulas 4. apsvērumu aizstāj ar šādu:
- “(4) Pareizas iekšējā tirgus darbības labad ir jāizvairās no personu stimulēšanas pārvietot aktīvus vai tiesvedību no vienas dalībvalsts uz citu nolūkā iegūt labvēlīgāku tiesisko statusu, tādējādi kaitējot kreditoru kopuma interesēm (labvēlīgākās tiesas piekritības izvēle).”;
- (4) regulas 6. apsvērumu aizstāj ar šādu:
- “(6) Šajā regulā būtu jāiekļauj noteikumi, kas regulē piekritību maksātnespējas procedūru sākšanai un to procedūru sākšanai, kuras izriet tieši no maksātnespējas procedūrām un kuras ir cieši saistītas ar tām. Šajā regulā būtu jāietver noteikumi par to nolēmumu atzīšanu un izpildi, kas pieņemti šādās procedūrās, un noteikumi par tiesību aktiem, kurus piemēro maksātnespējas procedūrās. Turklāt šajā regulā vajadzētu būt noteikumiem par to maksātnespējas procedūru koordināciju, kas attiecas uz vienu parādnieku vai uz vienas uzņēmumu grupas vairākiem dalībniekiem.”;
- (5) regulas 7. apsvērumu aizstāj ar šādu:
- “(7) Procedūras, kas saistītas ar maksātnespējīgo uzņēmumu vai juridisko personu likvidāciju, mierizlīgumi un līdzīgas procedūras un prasības, kuras saistītas ar šādām procedūrām, ir izslēgtas no Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un

komercietās¹⁸ jomas. Uz minētajām procedūrām būtu jāattiecas šai regulai. Šīs regulas interpretācijā būtu pēc iespējas jāizvairās no tiesiskā regulējuma nepilnībām starp abiem minētajiem instrumentiem.”;

(6) regulas 9. apsvērumu aizstāj ar šādu:

“(9) Šī regula būtu jāpiemēro maksātnespējas procedūrām, kas atbilst šajā regulā minētajiem nosacījumiem, neatkarīgi no tā, vai parādnieks ir fiziska persona, juridiska persona, komersants vai privātpersona. Minētās maksātnespējas procedūras ir izsmēloši uzskaitītas A pielikumā. Ja valsts procedūra ir iekļauta A pielikumā, šī regula būtu jāpiemēro bez citas dalībvalsts tiesu veiktas turpmākas pārbaudes attiecībā uz to, vai šajā regulā paredzētie nosacījumi ir izpildīti. Maksātnespējas procedūras attiecībā uz apdrošināšanas uzņēmumiem, kredītiestādēm, ieguldījumu uzņēmumiem, ciktāl uz tiem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Direktīva 2001/24/EK par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju¹⁹ (ar grozījumiem), un kolektīviem ieguldījumu uzņēmumiem būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas. Uz šādiem uzņēmumiem neattiektos šī regula, jo uz tiem attiecas īpaši noteikumi un valsts uzraudzības iestādēm ir plašas iejaukšanās pilnvaras.”;

(7) iekļauj šādu 9.a apsvērumu:

“(9.a) Šīs regulas darbības joma būtu jāattiecina arī uz procedūrām, kas veicina ekonomiski stabila parādnieka sanāciju, lai palīdzētu spēcīgiem uzņēmumiem izdzīvot un dotu uzņēmējiem otru iespēju. Tā būtu jāattiecina arī uz procedūrām, ar kurām paredzēts posmā pirms maksātnespējas pārstrukturēt parādnieku, procedūrām, kuras neskar esošo vadību, un parāda dzēšanas procedūrām patērētājiem un pašnodarbinātām personām. Tā kā minētajās procedūrās ne vienmēr ir nepieciešams iecelt likvidatoru, šai regulai uz tām būtu jāattiecas tādā gadījumā, ja tās notiek tiesas kontrolē vai uzraudzībā. Šajā sakarā jēdziens "kontrolē" būtu jāattiecina arī uz situācijām, kad tiesa iejaukas tikai gadījumā, kad kreditors vai ieinteresētā puse iesniedz apelāciju.”;

(8) regulas 10. apsvērumu aizstāj ar šādu:

“(10) Maksātnespējas procedūrās ne vienmēr ir jāiesaistās tiesu iestādēm; terminam “tiesa” šajā regulā ir plašāka nozīme, un ar to jāsaprot persona vai iestāde, kuru attiecīgās valsts tiesību akti pilnvaro sākt maksātnespējas procedūras. Lai piemērotu šo regulu, procedūrām (ko veido tiesību aktos noteiktas darbības un formalitātes) būtu ne tikai jāatbilst šīs regulas noteikumiem, bet tām arī jābūt oficiāli atzītām un jārada juridiskas sekas dalībvalstī, kurā sākota maksātnespējas procedūra.”;

(9) iekļauj šādu jaunu 12.a apsvērumu:

“(12.a) Pirms maksātnespējas procedūras sākšanas kompetentajai tiesai ex officio būtu jāpārbauda, vai parādnieka galveno interešu centrs vai uzņēmums atrodas tās piekritībā. Ja lietas apstākļi rada šaubas par tiesas piekritību, tiesai būtu jāpieprasa parādniekam sniegt papildu pierādījumus šo ziņu apstiprināšanai un vajadzības gadījumā sniegt parādnieka kreditoriem iespēju paust viedokli par piekritību. Turklāt kreditoriem

¹⁸ OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.

¹⁹ OV L 125, 5.5.2001., 15. lpp.

vajadzētu būt efektīvai tiesību aizsardzībai pret lēmumu par maksātnespējas procedūras sākšanu.”;

(10) regulas 13. apsvērumu svītrot;

(11) iekļauj šādus 13.a un 13.b apsvērumus:

“(13.a) Par uzņēmuma vai juridiskas personas “galveno interešu centru” būtu jāuzskata juridiskā adrese. Vajadzētu būt iespējai atspēkot šo pieņēmumu, ja uzņēmuma vadība atrodas citā dalībvalstī, nevis tajā, kur atrodas juridiskā adrese, un, trešajām personām pārbaudāmā veidā veicot attiecīgo apstākļu visaptverošu novērtējumu, konstatē, ka minētās sabiedrības pārvaldes un uzraudzības, kā arī tās interešu pārvaldīšanas faktiskais centrs atrodas šajā citā dalībvalstī. Turpretī nevajadzētu būt iespējai atspēkot šo pieņēmumu, ja par uzņēmuma pārvaldi un uzraudzību atbildīgās struktūras atrodas juridiskajā adresē, un tur arī tiek pieņemti pārvaldes lēmumi trešām personām pārbaudāmā veidā.

(13.b) Dalībvalstu tiesu, kas sāk maksātnespējas procedūras, piekritībā vajadzētu būt arī tādu prasību izskatīšanai, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūrām vai ir cieši saistītas ar tām, piemēram, prasības par izvairīšanos. Ja šāda prasība ir saistīta ar citu prasību, kas pamatojas uz civiltiesību vai komerciesību vispārējiem noteikumiem, likvidatoram vajadzētu būt iespējai celt abas minētās prasības atbildētāja domicila tiesās, ja viņš uzskata, ka ir lietderīgāk celt šīs prasības minētajās tiesās. Tas varētu būt, piemēram, gadījumā, ja likvidators vēlas apvienot prasību par direktora atbildību, pamatojoties uz maksātnespējas tiesību aktiem, ar prasību, kas pamatojas uz uzņēmējdarbības tiesībām vai vispārējām deliktu tiesībām.”;

(12) iekļauj šādus 19.a un 19.b apsvērumus:

“(19.a) Sekundārās procedūras var arī kavēt īpašuma efektīvu pārvaldi. Tādēļ tiesai, kas sāk sekundārās procedūras, vajadzētu būt iespējai pēc likvidatora pieprasījuma atlikt vai atteikt šo procedūru sākšanu, ja tās nav nepieciešamas vietējo kreditoru interešu aizsardzībai. Tam būtu jo īpaši jāattiecas uz gadījumiem, kad likvidators, sniedzot attiecībā uz īpašumu saistošas garantijas, piekrīt nodrošināt pret vietējiem kreditoriem tādu pašu attieksmi, kāda pret tiem būtu gadījumā, ja tiktu sāktas sekundārās procedūras, un piemērot tās dalībvalsts hierarhijas noteikumus, kurā tika prasīts sākt sekundārās procedūras, sadalot minētajā dalībvalstī esošos aktīvus. Šai regulai būtu jānodrošina likvidatoram iespēja sniegt šādas garantijas.

(19.b) Lai nodrošinātu vietējo interešu efektīvu aizsardzību, likvidatoram galvenajā procedūrā nevajadzētu būt iespējai ļaunprātīgā veidā realizēt vai pārvietot dalībvalstī esošos aktīvus, jo īpaši ar mērķi novērst iespēju, ka šīs intereses tiks efektīvi apmierinātas, ja vēlāk tiks sāktas sekundārās procedūras.”;

(13) regulas 20. apsvērumu aizstāj ar šādu:

“(20) Galvenā maksātnespējas procedūra un sekundārā procedūra var veicināt efektīvu kopējo aktīvu realizāciju tikai tad, ja visas vienlaicīgi veiktās procedūras tiek koordinētas. Šajā gadījumā galvenais nosacījums ir cieša sadarbība dažādo likvidatoru un iesaistīto tiesu

starpā, jo īpaši, apmainoties ar pietiekamu daudzumu informācijas. Lai nodrošinātu galvenās procedūras noteicošo lomu, likvidatoram šajā procedūrā ir jādod vairākas iespējas iejaukties sekundārajās maksātnespējas procedūrās, kas tiek izskatītas tajā pašā laikā. Jo īpaši likvidatoram vajadzētu būt iespējai ierosināt pārstrukturēšanas plānu vai mierizlīgumu vai iesniegt pieteikumu aktīvu realizācijas sekundārajā maksātnespējas procedūrā apturēšanai. Sadarbojoties likvidatoriem un tiesām būtu jāņem vērā labākā prakse attiecībā uz sadarbību pārrobežu maksātnespējas gadījumos, kā tas paredzēts principos un pamatnostādņēs par saziņu un sadarbību, ko pieņēmušas Eiropas un starptautiskās asociācijas, kuras darbojas maksātnespējas tiesību aktu jomā.”;

(14) iekļauj šādus 20.a un 20.b apsvērumus:

“(20.a) Šai regulai būtu jānodrošina efektīva maksātnespējas procedūru pārvaldība attiecībā uz dažādiem uzņēmumiem, kas veido vienu uzņēmumu grupu. Ja ir sāktas maksātnespējas procedūras attiecībā uz vairākiem vienas grupas uzņēmumiem, šīs procedūras būtu pareizi jākoordinē. Dažādiem iesaistītajiem likvidatoriem un tiesām, tāpat kā likvidatoriem un tiesām, kas iesaistīti galvenajās un sekundārajās procedūrās attiecībā uz vienu un to pašu parādnieku, vajadzētu būt pienākums sadarboties un sazināties savā starpā. Turklāt procedūrā, kas attiecas uz uzņēmumu grupas dalībnieku, ieceltajam likvidatoram vajadzētu būt tiesībām ierosināt sanācības plānu procedūrās, kuras attiecas uz citu minētās grupas dalībnieku, ciktāl šāds instruments ir atļauts valsts tiesību aktos par maksātnespēju.

(20.b) Noteikumu par uzņēmumu grupas maksātnespēju ieviešanai nebūtu jāierobežo iespēja tiesai sākt maksātnespējas procedūras attiecībā uz vairākiem uzņēmumiem, kas pieder vienai un tai pašai grupai, vienā jurisdikcijā, ja tiesa uzskata, ka minēto uzņēmumu galveno interešu centrs atrodas šajā vienā dalībvalstī. Šādā gadījumā tiesai vajadzētu būt iespējai nepieciešamības gadījumā iecelt vienu likvidatoru visās attiecīgajās procedūrās.”;

(15) iekļauj šādu jaunu 21.a apsvērumu:

“(21.a) Ir svarīgi, ka kreditori, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir Savienībā, ir informēti par maksātnespējas procedūru sākšanu attiecībā uz viņu parādnieku aktīviem. Lai nodrošinātu ātru informācijas nodošanu kreditoriem, Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regula (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs²⁰ nebūtu jāpiemēro gadījumos, kad šajā regulā ir paredzēts pienākums informēt kreditorus. Visās Savienības oficiālajās valodās pieejamo standarta veidlapu izmantošanai būtu jāatvieglo kreditoru darbs, iesniedzot prasījumus citā dalībvalstī sāktajās procedūrās.”

(16) regulas 29. apsvērumu aizstāj ar šādu:

“(29) Uzņēmējdarbības apsvērumu dēļ lēmuma par procedūras sākšanu saturs būtība ir jāpublicē citā dalībvalstī pēc likvidatora prasības. Ja attiecīgajā dalībvalstī atrodas uzņēmums, šādai publikācijai vajadzētu būt obligātai līdz brīdim, kad tiks izveidota

²⁰ OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.

maksātnespējas reģistru savstarpējā savienojamība. Tomēr publikācija nav priekšnoteikums ārvalstu procedūru atzīšanai.”;

(17) iekļauj šādu 29.a apsvērumu:

“(29.a) Lai uzlabotu iesaistīto kreditoru un tiesu informēšanu un novērstu paralēlu maksātnespējas procedūru sākšanu, dalībvalstīm pārrobežu maksātnespējas gadījumos vajadzētu būt pienākums publicēt attiecīgo informāciju publiski pieejamā elektroniskā reģistrā. Lai kreditoriem un tiesām, kuru domicils vai atrašanās vieta ir citās dalībvalstīs, atvieglotu piekļuvi minētajai informācijai, šajā regulā būtu jāparedz maksātnespējas reģistru savstarpēja savienojamība.”;

(18) regulas 31. apsvērumu aizstāj ar šādu:

“(31) Šajā regulā būtu jāiekļauj pielikumi, kuros jo īpaši norādītas valstu maksātnespējas procedūras, uz kurām attiecas šī regula. Lai nodrošinātu regulas ātru pielāgošanu attiecīgajiem grozījumiem dalībvalstu maksātnespējas tiesību aktos, Komisijai vajadzētu būt pilnvarām ar deleģētiem tiesību aktiem pieņemt minēto pielikumu grozījumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu. Pirms deleģētā tiesību akta pieņemšanas, ar kuru groza pielikumos iekļauto valstu procedūru sarakstu, Komisijai būtu jāpārbauda, vai paziņotās procedūras atbilst šajā regulā noteiktajiem kritērijiem. Sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, Komisijai būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.”;

(19) iekļauj šādus 31.a, 31.b un 31.c apsvērumus:

“(31.a) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Regulas (EK) Nr. 1346/2000 īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu²¹.

(31.b) Šajā regulā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās pamattiesības un principi. Jo īpaši šīs regulas mērķis ir veicināt 8., 17. un 47. panta piemērošanu, attiecīgi personas datu aizsardzību, tiesības uz īpašumu un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu.

(31.c) Šajā regulā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti²² un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu 45/2001/EK par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti²³ piemēro attiecībā uz personas datu apstrādi.”;

(20) regulas 32. un 33. apsvērumā vārdus “Eiropas Kopienas dibināšanas līgums” aizstāj ar „Līgums par Eiropas Savienības darbību”;

²¹ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

²² OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

²³ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

(21) regulas 1. un 2. pantu aizstāj ar šādiem:

„1. pants
Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz kolektīvām tiesas vai administratīvajām procedūrām, tostarp pagaidu procedūrām, kuras pamatojas uz tiesību aktiem, kas attiecas uz maksātnespēju vai parāda dzēšanu, un kurās sanācības, parāda dzēšanas, reorganizācijas vai likvidācijas nolūkā
 - (a) parādniekam pilnīgi vai daļēji ir atsavināti viņa aktīvi un ir iecelts likvidators vai
 - (b) parādnieka aktīvus un darījumus kontrolē vai uzrauga tiesa.Šajā punktā minētās procedūras iekļauj A pielikumā.
2. Šī regula neattiecas uz maksātnespējas procedūrām attiecībā uz
 - (a) apdrošināšanas uzņēmumiem;
 - (b) kredītiestādēm;
 - (c) ieguldījumu uzņēmumiem, ciktāl uz tiem attiecas Direktīva 2001/24/EK ar grozījumiem; un
 - (d) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem.

2. pants
Definīcijas

Šajā regulā :

- (a) „maksātnespējas procedūras” ir A pielikumā uzskaitītās procedūras;
- (b) „likvidators” ir
 - i) persona vai struktūra, kuras funkcijās ietilpst parādniekam atsavināto aktīvu pārvaldīšana vai likvidācija vai viņa darbību pārraudzība. Šīs personas vai struktūras ir uzskaitītas C pielikumā;
 - ii) parādnieks, kurš ir valdījumā, ja netiek iecelts likvidators vai parādnieka pilnvaras netiek nodotas likvidatoram.
- (c) "tiesa" visos pantos, izņemot 3.b panta 2. punktu, ir tiesu iestāde vai cita kompetenta iestāde kādā dalībvalstī, kas ir pilnvarota sākt maksātnespējas procedūras, apstiprināt to sākšanu vai pieņemt lēmumus šādās procedūrās;
- (d) „nolēmums, ar ko sāk maksātnespējas procedūru” ir

- i) tiesas lēmums sākt maksātnespējas procedūru vai apstiprināt šādas procedūras sākšanu un
 - ii) tiesas lēmums par pagaidu likvidatora iecelšanu.
- (e) "procedūras sākšanas laiks" ir laiks, kurā nolēmums par maksātnespējas procedūras sākšanu stājas spēkā neatkarīgi no tā, vai tas ir galīgais nolēmums;
- (f) "dalībvalsts, kurā atrodas aktīvi" ir:
- i) attiecībā uz materiālu īpašumu – dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas īpašums,
 - ii) attiecībā uz tādu īpašumu un īpašumtiesībām, kas reģistrējamas publiskā reģistrā, – dalībvalsts, kuras iestādē tiek glabāts reģistrs,
 - iii) attiecībā uz uzņēmuma reģistrētajām akcijām – dalībvalsts, kuras teritorijā ir akcijas emitējušā uzņēmuma juridiskā adrese,
 - iv) attiecībā uz finanšu instrumentiem, kurus nodod saskaņā ar finanšu nodrošinājuma līgumu un uz kuriem īpašumtiesības apliecinātas ar ierakstiem reģistrā vai kontā, ko tur starpnieks vai kas tiek turēts tā vārdā (reģistrēti vērtspapīri), – dalībvalsts, kurā atrodas attiecīgais reģistrs vai konts, kurā izdarīti ieraksti,
 - v) attiecībā uz naudas līdzekļiem, ko glabā kredītiestādes kontos, – dalībvalsts, kas norādīta konta *IBAN*,
 - vi) attiecībā uz prasījumiem, kas neattiecas uz v) apakšpunktā minētajiem aktīviem, pret trešajām personām – dalībvalsts, kuras teritorijā trešajai personai, kam tie jāpilda, ir galveno interešu centrs, kā noteikts 3. panta 1. punktā;
- (g) "uzņēmums" ir visas darbību vietas, kur parādnieks veic pastāvīgu saimniecisko darbību ar personālu un aktīviem;
- (h) „vietējie kreditori” ir kreditori, kuru prasījumi pret parādnieku radās tāda uzņēmuma darbības dēļ, kas atrodas dalībvalstī, kura nav tā dalībvalsts, kurā atrodas parādnieka galveno interešu centrs;
- (i) „uzņēmumu grupa” ir uzņēmumu kopums, kas sastāv no mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem;
- (j) „mātesuzņēmums” ir uzņēmums, kurš
- i) ir ar akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākumu citā uzņēmumā („meitasuzņēmumā”); vai
 - ii) ir meitasuzņēmuma akcionārs vai dalībnieks un kuram ir tiesības
 - aa) iecelt vai atstādināt lielāko daļu meitasuzņēmuma pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru dalībnieku; vai

bb) izmantot dominējošu stāvokli pār meitasuzņēmumu saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar minēto meitasuzņēmumu, vai noteikumiem statūtos.";

(22) regulas 3. panta 1. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras („galvenās procedūras”). Galveno interešu centrs ir vieta, kur parādnieks regulāri pārvalda savas intereses un kas ir pieejama trešajām personām.

Sabiedrības vai juridiskas personas gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu pretējam.

Privātpersonas gadījumā, kas nodarbojas ar neatkarīgu saimniecisko darbību vai profesionālo darbību, galveno interešu centrs ir privātpersonas galvenā darbības vieta; jebkuras citas privātpersonas gadījumā galveno interešu centrs ir privātpersonas pastāvīgā dzīvesvieta.

3. Ja maksātnespējas procedūras ir sāktas saskaņā ar 1. punktu, visas procedūras, kas pēc tam sāktas saskaņā ar 2. punktu, ir sekundāras procedūras. Tādā gadījumā attiecīgais brīdis, lai novērtētu, vai parādniekam pieder uzņēmums citā dalībvalstī, ir galvenās procedūras sākšanas datums.";

(23) iekļauj šādu 3.a un 3.b pantu:

"3.a pants

Saistīto prasību piekritība

1. Dalībvalsts, kuras teritorijā saskaņā ar 3. pantu ir sāktas maksātnespējas procedūras, tiesu piekritībā ir izskatīt prasības, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūrām vai ir cieši saistītas ar tām.
2. Ja 1. punktā minētās prasības ir saistītas ar prasībām civillietās un komercietās pret to pašu atbildētāju, likvidators var celt abas prasības tās dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā atrodas atbildētāja domicils, vai gadījumā, ja prasība ir celta pret vairākiem atbildētājiem – tās dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā atrodas viena no atbildētājiem domicils, ja vien tas ir attiecīgās tiesas piekritībā saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 44/2001 paredzētajiem noteikumiem.
3. Šajā pantā prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai novērstu nesavienojamu spriedumu risku, ko rada atsevišķa tiesvedība.

3.b pants

Piekritības pārbaude; pārsūdzības tiesības

1. Tiesa, kurā iesniegts pieteikums sākt maksātnespējas procedūru, *ex officio* pārbauda, vai tas ir tās piekritībā saskaņā ar 3. pantu. Nolēmumā, ar ko sāk maksātnespējas procedūru, norāda pamatojumu, uz kuru balstās piekritība minētajai tiesai, un jo īpaši to, vai piekritība balstās uz 3. panta 1. vai 2. punktu.
2. Ja maksātnespējas procedūra saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir sākta bez tiesas lēmuma, šādā procedūrā ieceltais likvidators pārbauda, vai tas ir dalībvalsts, kurā izskata minētās procedūras, piekritībā saskaņā ar 3. pantu. Ja tas ir attiecīgās valsts piekritībā, likvidators norāda

pamatojumu, uz kuru balstās piekritība, un jo īpaši to, vai piekritība balstās uz 3. panta 1. vai 2. punktu.

3. Jebkuram kreditoram vai ieinteresētajai pusei, kuras pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, kas nav procedūras sākšanas valsts, ir tiesības apstrīdēt lēmumu par galvenās procedūras sākšanu. Tiesa, kas sāk galveno procedūru, vai likvidators šādus kreditorus, ja tie ir zināmi, informē par lēmumu laikus, lai sniegtu viņiem iespēju to apstrīdēt.”;

- (24) regulas 4. panta 2. punkta m) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„m) noteikumus attiecībā uz to juridisko aktu spēkā neesamību, atzīšanu par spēkā neesošiem un nepiemērošanu, kas kaitē kreditoru kopumam.”;

- (25) iekļauj šādu 6.a pantu:

"6.a pants

Mijieskaita nolīgumi

Mijieskaita nolīgumus reglamentē vienīgi tie līgumtiesību akti, kuros paredzēti šādi nolīgumi.”;

- (26) iekļauj šādu 10.a pantu:

"10.a pants

Apstiprināšanas prasības saskaņā ar vietējiem tiesību aktiem

Ja dalībvalstu tiesību aktos par maksātnespējas procedūru sekām attiecībā uz 8. un 10. pantā minētajiem līgumiem paredzēts, ka līgumu var izbeigt vai grozīt tikai ar tiesas, kas sākusi maksātnespējas procedūru, atļauju, bet attiecīgajā dalībvalstī nav sākta maksātnespējas procedūra, tiesa, kas sākusi maksātnespējas procedūru, ir tiesīga apstiprināt minēto līgumu izbeigšanu vai grozīšanu.”;

- (27) Nolīguma 15. pantu aizstāj ar šādu:

„15. pants

Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz tiesvedībā vai šķīrējtiesas procesā esošām lietām

Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz tiesvedībā vai šķīrējtiesas procesā esošām lietām, kas attiecas uz parādniekam atsavinātiem aktīviem vai tiesībām, regulē vienīgi tās dalībvalsts tiesību akti, kurā lieta ir nodota tiesā vai kurā notiek šķīrējtiesas process.”;

- (28) direktīvas 18. pantu groza šādi:

- (a) regulas 18. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

1. Tādas tiesas ieceltais likvidators, kam ir piekritība saskaņā ar 3. panta 1. punktu, var īstenot citā dalībvalstī visas viņam uzticētās pilnvaras, kas viņam piešķirtas ar procedūras sākšanas valsts tiesību aktiem, ja šajā citā valstī nav sāktas citas maksātnespējas procedūras vai, gluži pretēji, nav veikti nodrošināšanas pasākumi pēc lūguma sākt maksātnespējas procedūru šajā valstī. Saskaņā ar 5. un 7. pantu viņš, cita starpā, var pārvietot parādnieka aktīvus no tās dalībvalsts teritorijas, kurā tie atrodas. Viņš var arī dot garantijas, ka galvenajā procedūrā tiks ievērotas sadales un prioritātes tiesības, kas vietējiem kreditoriem būtu gadījumā, ja tiktu sāktas sekundārās procedūras. Uz šādām garantijām attiecas valsts, kurā sāktas galvenās procedūras, formālās prasības, ja tādas eksistē, un tās ir izpildāmas un saistošas attiecībā uz īpašumu.”;
- (b) panta 3. punkta pēdējo teikumu aizstāj ar šādu:
“Šajās pilnvarās var neietilpt piespiedu pasākumi, ja vien tiesa to nepieprasa, vai tiesības lemt par tiesvedību vai strīdiem.”;
- (29) iekļauj šādus 20.a, 20.b, 20.c un 20.d pantus:

"20.a pants

Maksātnespējas reģistru izveide

Dalībvalstis izveido un uztur savā teritorijā vienu vai vairākus reģistrus, kuros bez maksas internetā ir publiski pieejama šāda informācija („maksātnespējas reģistri”):

- (a) maksātnespējas procedūru sākšanas datums;
- (b) tiesa, kas sākusi maksātnespējas procedūras, un identifikācijas numurs, ja tāds ir;
- (c) sāktu maksātnespējas procedūru veids;
- (d) parādnieka vārds vai nosaukums un adrese;
- (e) procedūrās ieceltā likvidatora, ja tāds ir, vārds;
- (f) prasījumu iesniegšanas termiņš;
- (g) lēmums par maksātnespējas procedūru sākšanu;
- (h) lēmums par likvidatora iecelšanu, ja tas ir atsevišķs lēmums un nav iekļauts (g) punktā minētajā lēmumā;
- (i) galveno procedūru izbeigšanas datums.

20.b pants

Maksātnespējas reģistru savstarpējā savienojamība

1. Komisija ar īstenošanas aktu izveido decentralizētu sistēmu maksātnespējas reģistru savstarpējai savienojamībai. Minētā sistēma sastāv no maksātnespējas reģistriem un Eiropas e-

tiesiskuma portāla, kas ir centrāls elektroniskās piekļuves punkts sistēmas informācijai. Lai padarītu pieejamu 20.a pantā minēto informāciju, sistēma nodrošina meklēšanas pakalpojumu visās Savienības oficiālajās valodās.

2. Komisija ar īstenošanas aktu saskaņā ar 45.b panta 3. punktā minēto procedūru līdz ... [36 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā] pieņem:
- tehnisko specifikāciju, kurā noteiktas saziņas un informācijas apmaiņas elektroniskā veidā metodes, pamatojoties uz izveidoto maksātnespējas reģistru savstarpējās savienojamības sistēmas saskarnes specifikāciju,
 - tehniskos pasākumus, kas attiecībā uz informācijas paziņošanu un izplatīšanu maksātnespējas reģistru savstarpējās savienojamības sistēmā nodrošina informācijas tehnoloģijas drošības minimuma standartus,
 - minimuma kritērijus attiecībā uz Eiropas e-tiesiskuma portāla sniegtajiem meklēšanas pakalpojumiem, pamatojoties uz 20.a pantā minēto informāciju,
 - minimuma kritērijus attiecībā uz šādu meklēšanas darbību rezultātu uzrādīšanu, pamatojoties uz 20.a pantā minēto informāciju,
 - savstarpējās savienojamības sistēmas sniegto pakalpojumu pieejamības noteikumus un tehniskos nosacījumus, un
 - glosāriju, kurā iekļauts A pielikumā uzskaitīto maksātnespējas procedūru valstīs īss paskaidrojums.

20.c pants

Maksātnespējas reģistru izveides un savstarpējās savienojamības izveides izmaksas

1. Maksātnespējas reģistru savstarpējās savienojamības sistēmas izveidi un turpmāku attīstību finansē no Savienības vispārējā budžeta līdzekļiem.
2. Katra dalībvalsts sedz izmaksas, kas rodas, pielāgojot valsts maksātnespējas reģistrus tādā veidā, lai tie būtu savienojami ar Eiropas e-tiesiskuma portālu, un izmaksas, kas rodas, pārvaldot, lietojot un uzturot minēto reģistru.

20.d pants

Maksātnespējas procedūru reģistrēšana

Ja ir sāktas galvenās vai sekundārās procedūras attiecībā uz uzņēmumu, juridisku personu vai privātpersonu, kura nodarbojas ar neatkarīgu saimniecisko darbību vai profesionālo darbību, tiesa, kas sākusi maksātnespējas procedūras nodrošina, ka 20.a pantā minētā informācija nekavējoties tiek publicēta tās valsts maksātnespējas reģistrā, kurā sāktas procedūras.”;

- (30) regulas 21. un 22. pantu aizstāj ar šādiem:

„21. pants

Publicēšana citā dalībvalstī

1. Līdz brīdim, kad būs izveidota 20.b pantā minētā maksātnespējas reģistru savstarpējās savienojamības sistēma, likvidators pieprasa, lai paziņojumu par nolēmumu, ar ko sāk maksātnespējas procedūru, un vajadzības gadījumā lēmumu par viņa iecelšanu publicē citā dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmums, saskaņā ar minētajā valstī noteikto publicēšanas kārtību. Šādā publikācijā norāda iecelto likvidatoru un to, vai piemērotie piekritības noteikumi ir saskaņā ar 3. panta 1. vai 2. punktu.
 2. Likvidators var pieprasīt, lai šā panta pirmajā punktā minēto informāciju publicē citā dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka aktīvi vai kreditori, saskaņā ar minētajā valstī noteikto kārtību.”;
- (31) regulas 22. pantu aizstāj ar šādu:

„22. pants

Reģistrācija citas valsts publiskajos reģistros

Līdz brīdim, kad tiks izveidota 20.b pantā minētā maksātnespējas reģistru savstarpējās savienojamības sistēma, likvidators pieprasa, lai 21. pantā minētos lēmumus publicē zemesgrāmatā, tirdzniecības reģistrā vai kādā citā publiskajā reģistrā citā dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmums, kas reģistrēts minētās dalībvalsts publiskajā reģistrā. Likvidators var pieprasīt veikt šādu publikāciju citās dalībvalstīs.”;

- (32) regulas 25. pantu aizstāj ar šādu:

„25. pants

Nolēmumu atzīšana un izpilde

1. Nolēmumus, ko sniegusi tiesa, kuras nolēmums par procedūra sākšanu ir atzīts saskaņā ar 16. pantu, un kas attiecas uz maksātnespējas procedūras norisi un izbeigšanu, kā arī šajā tiesā apstiprinātos mierizlīgumus atzīst bez turpmākām formalitātēm. Šādus nolēmumus izpilda saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 44/2001 32. līdz 56. pantu, izņemot 34. panta 2. punktu.

Pirmo apakšpunktu piemēro arī nolēmumiem, kas izriet tieši no maksātnespējas procedūrām un kas ir cieši saistīti ar tām, pat ja tos sniegusi cita tiesa.

Pirmo apakšpunktu piemēro arī nolēmumiem attiecībā uz nodrošināšanas pasākumiem, kas veikti pēc pieprasījuma sākt maksātnespējas procedūru vai saistībā ar to.

2. Citu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kas nav minēti 1. punktā, regulē 1. punktā minētā regula ar nosacījumu, ka minētā regula ir piemērojama.”;
- (33) regulas 27. pantu aizstāj ar šādu:

„27. pants
Procedūru sākšana

Ja tiesa vienā dalībvalstī ir sākusi galvenās procedūras, kas ir atzītas citā dalībvalstī, šīs citas dalībvalsts tiesa, kurai ir piekritība saskaņā ar 3. panta 2. punktu, var sākt sekundārās maksātnespējas procedūras saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem noteikumiem. Sekundārās procedūras attiecas tikai uz tiem parādnieka aktīviem, kas atrodas dalībvalstī, kurā šīs procedūras ir sāktas.”;

(34) iekļauj šādu 29.a pantu:

"29.a pants
Lēmums par sekundāro procedūru sākšanu

1. Tiesa, kurā iesniegts pieteikums sākt sekundāro procedūru, nekavējoties informē likvidatoru galvenajā procedūrā un sniedz viņam iespēju paust savu viedokli par pieteikumu.
2. Ja to pieprasa likvidators galvenajā procedūrā, 1. punktā minētā tiesa atliek lēmuma par procedūras sākšanu pieņemšanu vai atsaka sākt sekundāro procedūru, ja šādas procedūras sākšana nav nepieciešama vietējo kreditoru interešu aizsardzībai, jo īpaši, ja likvidators galvenajā procedūrā ir devis 18. panta 1. punktā minētās garantijas un arī ievēro tās.
3. Ja 1. punktā minētā tiesa pieņem lēmumu sākt sekundāro procedūru, tā sāk tāda veida valsts tiesību aktos paredzēto procedūru, kas ir vispiemērotākā, ņemot vērā vietējo kreditoru intereses, neatkarīgi no tā, vai ir izpildīti nosacījumi attiecībā uz parādnieka maksātspēju.
4. Likvidators galvenajā procedūrā ir informēts par lēmumu sākt sekundāro procedūru, un viņam ir tiesības apstrīdēt to.”;

(35) regulas 31. pantu aizstāj ar šādu:

„31. pants
Sadarbība un saziņa starp likvidatoriem

1. Likvidators galvenajā procedūrā un likvidatori galvenajās procedūrās sadarbojas savā starpā, ja vien šāda sadarbība nav pretrunā ar katrai procedūrai piemērojamiem noteikumiem. Šāda sadarbība var notikt nolīgumu vai protokolu veidā.
2. Likvidatori jo īpaši:
 - (a) nekavējoties paziņo viens otram informāciju, kas varētu attiekties uz citām procedūrām, jo īpaši par progresu prasījumu iesniegšanā un pārbaudē un visiem pasākumiem, kas vērsti uz parādnieka sanācību vai pārstrukturēšanu vai procedūras pārtraukšanu, ja ir veikti piemēroti pasākumi konfidencialās informācijas aizsardzībai;
 - (b) izpēta parādnieka pārstrukturēšanas iespējas un, ja šādas iespējas pastāv, koordinē pārstrukturēšanas plāna izstrādi un īstenošanu;

- (c) koordinē parādnieka aktīvu un darījumu realizācijas vai izmantošanas pārvaldību; likvidators sekundārajā procedūrā, tiklīdz iespējams, ļauj likvidatoram galvenajā procedūrā sniegt priekšlikumus par aktīvu realizāciju vai izmantošanu sekundārajā procedūrā.”;

(36) iekļauj šādu 31.a un 31.b pantu:

"31.a pants

Sadarbība un saziņa starp tiesām

1. Lai atvieglotu galveno un sekundāro maksātnespējas procedūru koordināciju attiecībā uz vienu parādnieku, tiesa, kas izskata pieteikumu sākt maksātnespējas procedūru vai kas sākusi šādu procedūru, sadarbojas ar visām citām tiesām, kas izskata maksātnespējas procedūru vai kas sākušas šādu procedūru, ja vien šāda sadarbība nav pretrunā ar katrai procedūrai piemērojamiem noteikumiem. Šajā nolūkā tiesas, vajadzības gadījumā, var iecelt personu vai struktūru, kas darbojas saskaņā ar tiesas norādījumiem.
2. Tiesas, kas minētas 1. punktā, var savā starpā sazināties tieši vai pieprasīt informāciju vai atbalstu tieši viena no otras, ja vien šāda saziņa ir bezmaksas un tajā tiek ievērotas pušu procesuālās tiesības attiecībā uz procedūrām un informācijas konfidencialitāte.
3. Sadarbība var notikt jebkādā piemērotā veidā, tostarp šādi:
 - (a) sniedzot informāciju tādā veidā, kādā tiesa to uzskata par piemērotu;
 - (b) koordinējot parādnieka aktīvu un darījumu pārvaldību un uzraudzību;
 - (c) koordinējot tiesas sēdes;
 - (d) koordinējot protokolu apstiprināšanu.

31.b pants

Sadarbība un saziņa starp likvidatoriem un tiesām

1. Lai atvieglotu galveno un sekundāro maksātnespējas procedūru koordināciju, kas sāktas attiecībā uz vienu parādnieku:
 - (a) likvidators galvenajā procedūrā sadarbojas un sazinās ar tiesu, kas izskata pieteikumu sākt sekundāro procedūru vai kas sākusi šādu procedūru, un
 - (b) likvidators sekundārajā vai teritoriālajā maksātnespējas procedūrā sadarbojas un sazinās ar tiesu, kas izskata pieteikumu sākt galveno procedūru vai kas sākusi šādu procedūru.
2. Sadarbība, kas minēta 1. punktā, notiek jebkādā piemērotā veidā, tostarp 31.a panta 3. punktā minētajos veidos, ja vien tie nav pretrunā ar katrai procedūrai piemērojamiem noteikumiem.”;

(37) regulas 33. pantu groza šādi:

- (a) nosaukumu aizstāj ar šādu:

“Procedūras apturēšana”;

- (b) panta 1. un 2. punktā vārdus „likvidācijas process” aizstāj ar „procedūra”;

- (38) regulas 34. pantu aizstāj ar šādu:

„34. pants

Galvenās vai sekundārās maksātnespējas procedūras izbeigšana

1. Galvenās procedūras izbeigšana nav šķērslis sekundārās procedūras turpināšanai, ja tā galvenās procedūras izbeigšanas brīdī vēl nav izbeigta.
2. Ja sekundārā procedūra attiecībā uz juridisku personu ir sāкта dalībvalstī, kur ir personas juridiskā adrese, un šīs procedūras izbeigšanas rezultātā noteikta juridiskās personas darbības izbeigšana, šāda darbības izbeigšana nav šķērslis galvenās procedūras turpināšanai, kas sāкта citā dalībvalstī.”;

- (39) regulas 35. pantā vārdu „likvidējot” aizstāj ar „realizējot”;

- (40) regulas 37. pantu aizstāj ar šādu:

„37. pants

Iepriekšējo procedūru pārveide

Likvidators galvenajā procedūrā var tās dalībvalsts tiesai, kurā ir sāкта sekundārā maksātnespējas procedūra, pieprasīt pārveidot sekundāro procedūru citā maksātnespējas procedūras veidā, kas ir paredzēts minētās dalībvalsts tiesību aktos.”;

- (41) regulas 39. pantu aizstāj ar šādu:

„39. pants

Tiesības iesniegt prasījumus

Visiem kreditoriem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, izņemot procedūras sākšanas valsti, tajā skaitā dalībvalstu nodokļu iestādēm un sociālā nodrošinājuma iestādēm (turpmāk „ārvalstu kreditors”), ir tiesības rakstiski iesniegt prasījumus maksātnespējas procedūrā jebkādā saziņas veidā, tostarp elektroniskā veidā, kas ir pieļaujami saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā ir sāktas procedūras. Prasījumu iesniegšanai advokāta vai cita tiesību speciālista pārstāvība nav obligāta.

- (42) regulas 40. pantu groza šādi:

- (a) panta 2. punktā pievieno šādu teikumu:

„Paziņojumā ir ietverta arī prasījuma standarta veidlapas, kas minēta 41. pantā, kopija vai saite uz minētās veidlapas publikāciju internetā.”;

(b) pievieno šādu 3. punktu:

- "3. Šajā pantā minēto informāciju sniedz, izmantojot standarta paziņojuma veidlapu, kas jāizveido saskaņā ar 45.b panta 4. punktā minēto konsultēšanās procedūru un jāpublicē Eiropas e-tiesiskuma portālā līdz ... [24 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā]. Veidlapas nosaukums ir “Paziņojums par maksātnespējas procedūru” visās Savienības oficiālajās valodās. To nosūta dalībvalsts, kas sākusi procedūras, oficiālajā vai vienā no oficiālajām valodām vai citā valodā, ko dalībvalsts ir norādījusi kā pieņemamu saskaņā ar 41. panta 3. punktu, ja var uzskatīt, ka minētā valoda ārvalstu kreditoriem ir vieglāk saprotama.”;

- (43) regulas 41. pantu aizstāj ar šādu:

„41. pants

Prasījumu iesniegšanas procedūra

1. Visi zināmie kreditori iesniedz savus prasījumus, izmantojot prasījuma standarta veidlapu, kas jāizveido saskaņā ar 45.b panta 4. punktā minēto konsultēšanās procedūru un jāpublicē Eiropas e-tiesiskuma portālā līdz [24 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā]. Veidlapas nosaukums ir “Prasījumu iesniegšana” visās Savienības oficiālajās valodās.
2. Prasījuma standarta veidlapā 1. punktā minētais kreditors norāda
 - (a) savu vārdu vai nosaukumu un adresi;
 - (b) prasījuma būtību;
 - (c) prasījuma apjomu un datumu, kad tas radies;
 - (d) vai tiek prasīts prioritāra kreditora statuss;
 - (e) vai tiek prasīts nodrošinājums ar lietu tiesībām vai paturētas īpašuma tiesības attiecībā uz prasījumu, un tādā gadījumā kādus aktīvus aptver viņa garantija, un
 - (f) vai tiek prasīts ieskaits, un vai prasījuma apjoms ir bez ieskaits.

Prasījumu standarta veidlapai pievieno pamatojuma dokumentu kopijas, ja tādi ir.

3. Prasījumus var iesniegt jebkurā Savienības oficiālajā valodā. Kreditoram var lūgt nodrošināt tulkojumu procedūras sākšanas valsts oficiālajā valodā vai kādā no oficiālajām valodām, vai citā valodā, kas ir pieņemama minētajā dalībvalstī. Katra dalībvalsts norāda vismaz vienu Savienības oficiālo valodu, kura nav šīs valsts oficiālā valoda un kurā tā atļauj iesniegt prasījumus.
4. Prasījumus iesniedz termiņā, kas paredzēts tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā sāktas maksātnespējas procedūras. Attiecībā uz ārvalstu kreditoriem šis termiņš nav mazāks par

45 dienām pēc maksātnespējas procedūru sākšanas reģistrēšanas tās valsts maksātnespējas reģistrā, kas sākusi procedūras.

5. Ja likvidators apstrīd saskaņā ar šo pantu iesniegto prasījumu, viņš sniedz kreditoram iespēju nodrošināt papildu pierādījumus par to, ka prasījums pastāv, un par prasījuma apjomu.”;

(44) regulas 42. pantu svītros;

(45) iekļauj šādu IVa nodaļu:

“IVA NODAĻA UZŅĒMUMU GRUPAS DALĪBNIEKU MAKSĀTNESPĒJA

42.a pants

Likvidatoru pienākums savstarpēji sadarboties un paziņot informāciju

1. Ja maksātnespējas procedūra attiecas uz diviem vai vairākiem uzņēmumu grupas dalībniekiem, likvidators, kas iecelts procedūrā attiecībā uz vienu no grupas dalībniekiem, sadarbojas ar citiem likvidatoriem, kas iecelti procedūrās attiecībā uz citiem tās pašas grupas dalībniekiem, ja vien šāda sadarbība ir piemērota, lai atvieglotu efektīvu procedūru pārvaldību, un ja tā nav pretrunā ar šādām procedūrām piemērojamiem noteikumiem, un ja tā nerada interešu konfliktu. Minētā sadarbība var notikt nolīgumu vai protokolu veidā.
2. Īstenojot 1. punktā minēto sadarbību, likvidatori
 - (a) nekavējoties sniedz viens otram informāciju, kas varētu būt svarīga citās procedūrās, ja vien ir noslēgti piemēroti nolīgumi, lai aizsargātu konfidencialu informāciju;
 - (b) izpēta grupas pārstrukturēšanas iespējas un, ja šādas iespējas pastāv, veic koordinēšanu attiecībā uz priekšlikumiem pārstrukturēšanas plānam un tā apspriešanu;
 - (c) koordinē grupas dalībnieku, attiecībā uz kuriem sāktā maksātnespējas procedūra, darījumu pārvaldību un uzraudzību.

Likvidatori var vienoties par papildu pilnvaru piešķiršanu vienā no procedūrām ieceltajam likvidatoram, ja šāda vienošanās ir atļauta saskaņā ar katrai procedūrai piemērojamiem noteikumiem.

42.b pants

Saziņa un sadarbība starp tiesām

1. Ja maksātnespējas procedūras attiecas uz diviem vai vairākiem uzņēmumu grupas dalībniekiem, tiesa, kas izskata prasību sākt procedūru attiecībā uz grupas dalībnieku vai kas ir sākusi šādu procedūru, sadarbojas ar jebkuru citu tiesu, kura izskata prasību sākt procedūru attiecībā uz citu tās pašas grupas dalībnieku vai kura ir sākusi šādu procedūru, ja vien šāda

sadarbība ir piemērota, lai atvieglotu efektīvu procedūru pārvaldību, un ja tā nav pretrunā ar šādām procedūrām piemērojamiem noteikumiem. Šajā nolūkā tiesas, vajadzības gadījumā, var iecelt personu vai struktūru, kas darbojas saskaņā ar tiesas norādījumiem.

2. Tiesas, kas minētas 1. punktā, var savā starpā sazināties tieši vai pieprasīt informāciju vai atbalstu tieši viena no otras.
3. Sadarbība notiek jebkādā piemērotā veidā, tostarp šādi:
 - (a) informācijas sniegšana tādā veidā, ko tiesa uzskata par piemērotu, ja šāda saziņa ir bezmaksas un tajā tiek ievērotas pušu procesuālās tiesības attiecībā uz procedūrām un informācijas konfidencialitāte;
 - (b) grupas dalībnieku aktīvu un darījumu pārvaldības un uzraudzības koordinācija;
 - (c) tiesas sēžu koordinācija;
 - (d) protokolu apstiprināšanas koordinācija.

42.c pants

Sadarbība un saziņa starp likvidatoriem un tiesām

Likvidators, kas iecelts maksātnespējas procedūrā attiecībā uz uzņēmumu grupas dalībnieku, sadarbojas un sazinās ar tiesu, kura izskata prasību sākt procedūru attiecībā uz citu tās pašas grupas dalībnieku vai kura ir sākusi šādu procedūru, ja vien šāda sadarbība ir piemērota, lai atvieglotu procedūru koordināciju, un ja tā nav pretrunā ar šādām procedūrām piemērojamiem noteikumiem. Likvidators jo īpaši no minētās tiesas var pieprasīt informāciju par procedūrām, kas sāktas attiecībā uz citu grupas dalībnieku, vai lūgt atbalstu attiecībā uz procedūrām, kurās viņš ir iecelts.

42.d pants

Likvidatoru pilnvaras un procedūras apturēšana

1. Maksātnespējas procedūrā attiecībā uz uzņēmumu grupas dalībnieku ieceltajam likvidatoram ir tiesības
 - (a) tikt uzklausītam un piedalīties, jo īpaši, piedaloties kreditoru sanāksmēs, visās procedūrās, kas sāktas attiecībā uz kādu citu tās pašas grupas dalībnieku;
 - (b) lūgt apturēt procedūras, kas sāktas attiecībā uz citu tās pašas grupas dalībnieku;
 - (c) ierosināt sanācības plānu, mierizlīgumu vai tam pielīdzināmu pasākumu attiecībā uz visiem vai dažiem tās pašas grupas dalībniekiem, attiecībā uz ko ir sāktas maksātnespējas procedūras, un iesniegt to jebkurā procedūrā, kura sāka attiecībā uz citu tās pašas grupas dalībnieku, saskaņā ar tiesību aktiem, ko piemēro minētajai procedūrai; un

- (d) saskaņā ar c) apakšpunktā minētajiem tiesību aktiem pieprasīt papildu procesuālos pasākumus, kas varētu būt nepieciešami, lai veicinātu sanācību, tostarp, procedūru pārveidi.

2. Tiesa, kas sākusī 1. punkta b) apakšpunktā minētās procedūras, pilnīgi vai daļēji aptur procedūras, ja ir pierādīts, ka apturēšana nāks par labu šajās procedūrās iesaistītajiem kreditoriem. Šādu apturēšanu var noteikt uz laiku līdz trim mēnešiem, un uz tādu pašu laiku to var pagarināt vai atjaunot. Tiesa, kas lemj par apturēšanu, var pieprasīt likvidatoram veikt piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu kreditoru intereses šajās procedūrās.”;

(46) iekļauj šādu jaunu 44.a pantu:

"44.a pants

Informācija par valsts tiesību aktiem par maksātnespēju

1. Lai informācija būtu publiski pieejama, dalībvalstis Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komercietās, ko izveidoja ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK²⁴, ietvaros iesniedz savu maksātnespējas tiesību aktu un procedūru aprakstu, jo īpaši attiecībā uz 4. panta 2. punktā minētajiem jautājumiem.
2. Dalībvalstis regulāri atjaunina minēto informāciju.”;

(47) regulas 45. pantu aizstāj ar šādu:

„45. pants

Pielikumu grozījumi

1. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos tiesību aktus A un C pielikumu grozīšanai saskaņā ar šajā pantā un 45.a pantā paredzēto procedūru.
2. Lai grozītu A pielikumu, dalībvalstis informē Komisiju par saviem noteikumiem attiecībā uz maksātnespējas procedūrām, ko tās vēlas iekļaut A pielikumā, un pievieno īsu aprakstu. Komisija pārbauda, vai paziņotie noteikumi ir saskaņā ar 1. pantā minētajiem nosacījumiem, un, ja tā ir, ar deleģēto tiesību aktu groza A pielikumu.”;

(48) iekļauj šādu 45.a un 45.b pantu:

"45.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Šīs regulas 45. pantā minētās pilnvaras deleģē uz nenoteiktu laiku, sākot no dienas, kad spēkā stājas šī regula.

²⁴ OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 45. pantā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neietekmē jau spēkā esošu deleģētu aktu spēkā esību.
4. Tīklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 45. pantu pieņemtais deleģētais akts stājas spēkā, ja divus mēnešus pēc dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, Eiropas Parlaments vai Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes minēto termiņu pagarina par diviem mēnešiem.

45.b pants

Īstenošanas aktu pieņemšanas pilnvaras

1. Komisijai piešķir pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus šādos nolūkos:
 - (a) lai nodrošinātu maksātnespējas reģistru savstarpējo savienojamību, kā paredzēts 20.b pantā; un
 - (b) lai izveidotu un vēlāk grozītu 40. un 41. pantā minētās veidlapas.
2. Šā panta 1. punktā minēto īstenošanas aktu pieņemšanā vai grozīšanā Komisijai palīdz komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011²⁵ izpratnē.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas Nr. 182/2011 5. pantu.
4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas Nr. 182/2011 4. pantu.”;
- (49) regulas 46. pantā datumu „2012. gada 1. jūnijā” aizstāj ar „... [10 gadi pēc tam, kad regulu sāk piemērot]”;
- (50) iekļauj šādu 46.a pantu:

"46.a pants

Datu aizsardzība

1. Personas datu apstrādei, ko saskaņā ar šo regulu veic dalībvalstīs, tās piemēro Direktīvu 95/46/EK.
2. Personas datu apstrādei, ko saskaņā ar šo regulu veic Komisija, piemēro Regulu (EK) Nr. 45/2001.”;
- (51) B pielikumu svīturo.

²⁵ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To sāk piemērot ... [24 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā], izņemot noteikumu attiecībā uz informāciju par valsts tiesību aktiem par maksātnespēju (44.a pants), ko sāk piemērot ... [12 mēnešus pēc stāšanās spēkā].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām

1.2. Attiecīgās politikas joma(s) ABM/ABB struktūrā²⁶

33. sadaļa – Tiesiskums

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību²⁷**

➤ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **esošas darbības pagarināšanu**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas **uz darbību, kas pārveidota jaunā darbībā**

1.4. Mērķi

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

Tiesiskuma telpas attīstība, „Tiesiskums izaugsmei”

1.4.2. Konkrētie mērķi(s) un attiecīgā(s) ABM/ABB darbība(s)

Konkrētais mērķis Nr. ..

Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komercietās

Attiecīgā(s) ABM/ABB darbība(s)

33 03

²⁶ ABM: budžeta līdzekļu vadība pa darbības jomām. ABB: budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

²⁷ Kā paredzēts Finanšu regulas 49. panta 6. punkta attiecīgi a) vai b) apakšpunktā.

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz finansējuma saņēmējiem/mērķgrupām.

Uzlabota pārrobežu maksātspējas procedūru efektivitāte un pārredzamība

1.4.4. Rezultātu un ietekmes rādītāji

Norādīt priekšlikuma/iniciatīvas īstenošanas uzraudzībā izmantojamās rādītājus.

[...]

[...]

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Regulas 1346/2000 par maksātspējas procedūrām pārskatīšana

1.5.2. ES iesaistīšanās pievienotā vērtība

[...]

[...]

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

[...]

[...]

1.5.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem attiecīgajiem instrumentiem

[...]

[...]

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

☐ **Ierobežota ilguma** priekšlikums/iniciatīva

- ☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.
- ☐ Finansiālā ietekme: GGGG.– GGGG.

➤ **Beztermiņa** priekšlikums/iniciatīva

- Īstenošana ar uzsākšanas periodu no regulas pieņemšanas,
- pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi²⁸

➤ Komisijas īstenota **centralizēta tieša pārvaldība**

☐ **Centralizēta netieša pārvaldība**, izpildes uzdevumus deleģējot:

- ☐ izpildaģentūrām
- ☐ Kopienų izveidotām struktūrām²⁹
- ☐ valstu publiskā sektora struktūrām vai struktūrām, kas veic valsts pārvaldes uzdevumus
- ☐ personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā Finanšu regulas 49. panta nozīmē

☐ **Dalīta pārvaldība** ar dalībvalstīm

☐ **Decentralizēta pārvaldība** kopā ar trešām valstīm

☐ **Pārvaldība kopā ar starptautiskām organizācijām (*precizēt*)**

Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā „Piezīmes”.

Piezīmes

Tikai maksātnespējas reģistru savstarpējā savienojamība (centrālā savstarpējās savienojamības daļa) ietekmēs ES budžetu.

Maksātnespējas reģistri tiks savienoti ar Eiropas e-tiesiskuma portālu, kas ir centrāls elektroniskās piekļuves punkts sistēmas informācijai (sk. priekšlikuma 20.b pantu).

²⁸ Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucies uz Finanšu regulu skatīt BudgWeb tīmekļa vietnē: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

²⁹ Kā paredzēts Finanšu regulas 185. pantā.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt periodiskumu un nosacījumus.

[...]

[...]

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Apzinātie riski

[...]

[...]

2.2.2. Paredzētās kontroles metodes

[...]

[...]

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu apkarošanas pasākumi

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas un aizsardzības pasākumus.

[...]

[...]

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta izdevumu pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Numurs [Izdevumu kategorija.....]	Dif./nedif. (30)	no EBTA ³¹ valstīm	no kandidātvalstīm ³²	no trešām valstīm	Finanšu regulas 18. panta 1. punkta aa) apakšpunkta nozīmē
[3]	[33.0301] [programma „Tiesiskums”]	Dif/	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.

- No jauna veidojamās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Numurs [Izdevumu kategorija...]	Dif./nedif.	no EBTA valstīm	no kandidātvalstīm	no trešām valstīm	Finanšu regulas 18. panta 1. punkta aa) apakšpunkta nozīmē
[3]	[XX.YY.YY.YY] [...]	[...]	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ

³⁰ Dif. – diferencētās apropriācijas / nedif. – nediferencētās apropriācijas.

³¹ EBTA: Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

³² Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Paredzamās ietekmes uz izdevumiem kopsavilkums

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	Numurs	[Izdevumu kategorija...3.....]
--	--------	--------------------------------

ĢD: JUST			2014. gads ³³	2015. gads	2016. gads	2017. gads	2018., 2019., 2020. gads			KOPĀ
• Darbības apropriācijas										
33.0301	Saistības	(1)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Maksājumi	(2)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
Budžeta pozīcijas numurs	Saistības	(1a)								
	Maksājumi	(2a)								
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ³⁴										
Budžeta pozīcijas numurs		(3)								
KOPĀ — JUST ĢD apropriācijas	Saistības	=1+1a +3	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Maksājumi	=2+2a +3	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

³³ N gads ir gads, kurā sāk īstenot priekšlikumu/iniciatīvu.

³⁴ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās „BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

• KOPĀ — Darbības apropriācijas	Saistības	(4)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Maksājumi	(5)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
• KOPĀ – Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem			(6)							
KOPĀ — Daudzgaļu finanšu shēmas 3. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	=4+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Maksājumi	=5+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

Gadījumā, ja priekšlikums/iniciatīva ietekmē vairākas izdevumu kategorijas

• KOPĀ — Darbības apropriācijas	Saistības	(4)								
	Maksājumi	(5)								
• KOPĀ – Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem			(6)							
KOPĀ — Daudzgaļu finanšu shēmas 1.-4. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas (Pamatsumma)	Saistības	=4+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Maksājumi	=5+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	5	“Administratīvie izdevumi” – nav
--	----------	----------------------------------

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

		N gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	... iekļaut ietekmes atspoguļošanai vajadzīgo gadu skaitu (skat. 1.6. punktu)			KOPĀ
ĢD: <.....>									
• Cilvēkresursi									
• Pārējie administratīvie izdevumi									
KOPĀ — ĢD <.....>	Apropriācijas								

KOPĀ — Daudzgadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saistību kopsumma = maksājumu kopsumma)								
--	---	--	--	--	--	--	--	--	--

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

		N gads ³⁵	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	... iekļaut ietekmes atspoguļošanai vajadzīgo gadu skaitu (skat. 1.6. punktu)			KOPĀ
KOPĀ — Daudzgadu finanšu shēmas 1.–5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Maksājumi	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

³⁵ N gads ir gads, kurā sāk īstenot priekšlikumu/iniciatīvu.

3.2.2. Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz darbības apropriāciju izmantošanu
- ➤ Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropriāciju izmantošanu šādā veidā:

Saistību apropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un rezultātus ↓			N gads		N+1 gads		N+2 gads		N+3 gads		... iekļaut ietekmes atspoguļošanai vajadzīgo gadu skaitu (skat. 1.6. punktu)						KOPĀ	
	REZULTĀTI																	
	Rezultāta veids ³⁶	Rezultātu vidējās izmaksas	Rezultātu skaits	Izmaksas	Rezultātu skaits	Izmaksas	Rezultātu skaits	Izmaksas	Rezultātu skaits	Izmaksas	Rezultātu skaits	Izmaksas	Rezultātu skaits	Izmaksas	Rezultātu skaits	Izmaksas	Kopējais rezultātu skaits	Kopā izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1 ³⁷ Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komercietās																		
- Rezultāts	Maksātnes pējas reģistru savstarpējās savienojamības	214 300		150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000
- Rezultāts																		
- Rezultāts																		
Starpsumma — 1. konkrētais mērķis				150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 2...																		

³⁶ Rezultāti ir attiecīgie produkti un pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņas braucienu skaits, uzbūvēto ceļu garums km utt.).

³⁷ Kā aprakstīts iedaļā 1.4.2. "Konkrētie mērķi...".

- Rezultāts																		
Starpsumma — 2. konkrētais mērķis																		
KOPĒJĀS IZMAKSAS				150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000

3.2.3. *Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām*

3.2.3.1. Kopsavilkums

- ➤ Priekšlikums/iniciatīva neparedz administratīvo apropriāciju izmantošanu

3.2.3.2. Paredzamās cilvēkresursu vajadzības

- ➤ Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu

3.2.4. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*

- ➤ Priekšlikums/iniciatīva atbilst daudzgadu finanšu shēmai 2014.–2020. gadam

3.2.5. *Trešo personu iemaksas*

- ➤ Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

- ➤ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus

--